

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 17 DECEMBER 2009

Namiddag

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 17 DECEMBRE 2009

Après-midi

De vergadering wordt geopend om 14.22 uur en voorgezeten door de heer Patrick Dewael.
La séance est ouverte à 14.22 heures et présidée par M. Patrick Dewael.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Yves Leterme, Didier Reynders, Annemie Turtelboom, Steven Vanackere.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Berichten van verhindering **Excusés**

Daniel Ducarme, Karine Lalieux, Luc Sevenhans, Els De Rammelaere, wegens gezondheidsredenen / pour raisons de santé;
Marie-Martine Schyns, zwangerschapsverlof / congé de maternité;
Yolande Avontroodt, Philippe Blanchart, Eric Jadot, Josée Lejeune, Cathy Plasman, met zending buitenslands / en mission à l'étranger.

01 Rouwhulde – Pierre Lano **01 Éloge funèbre – Pierre Lano**

De **voorzitter** (*voor de staande vergadering*)
Le **président** (*devant l'assemblée debout*)

Dames en heren, geachte collega's, ik wil vandaag stilstaan bij het overlijden, op woensdag 9 december jongstleden, van onze oud-collega Pierre Lano, eresecretaris van deze assemblee.

Pierre Lano was geboren op 23 augustus 1944 in Waregem, in West-Vlaanderen. Zijn vader Gerard was tapijtfabrikant in Harelbeke en 24 jaar lang burgemeester van diezelfde stad.

Pierre Lano venait à peine de décrocher son diplôme de docteur en droit et poursuivait ses études de notariat à l'université de Louvain lorsque son père décéda inopinément.

En 1970, alors qu'il était âgé de 26 ans à peine, Pierre Lano accéda au poste d'administrateur délégué de l'entreprise familiale. Il fut rapidement confronté à la crise économique et à l'impact de cette dernière sur l'emploi. Préoccupé comme il l'était du sort de ses 500 travailleurs, il considérait chaque licenciement comme un drame personnel. En découvrant plusieurs niches de marché, l'entrepreneur toujours dynamique qu'il était, parvint, en dépit d'une concurrence intérieure et extérieure féroce, à sauver son entreprise et à la hisser, en l'espace de quelques années, au rang de spécialiste des revêtements de sol de réputation mondiale.

Comme je l'ai déjà dit, Pierre Lano était né dans une famille active non seulement dans le monde de l'entreprise, mais aussi dans celui de la politique.

In 1977 werd hij CVP-gemeenteraadslid in Harelbeke. Toen de CVP er in 1988 aan de macht kwam, werd hij burgemeester. Eind 1992 stapte hij over naar de VLD. Kenschetsend voor zijn rechtlijnigheid is het, dat hij

toen onmiddellijk ontslag nam als burgemeester. Na zijn verhuizing naar Kortrijk, in 2000, was hij ook daar nog jarenlang actief in de lokale politiek. Voor hem was die politiek de pols van het volk voelen.

In mei 1995 was Lano Kamerlid geworden voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt. Eigenzinnig maar toch loyaal aan zijn partij, ijverde hij twaalf jaar lang voor een efficiënter staatsapparaat, wat onder andere resulteerde in de wet-Lano van april 2007, die striktere begrotingsregels oplegde aan de instellingen die afhangen van Kamer en Senaat.

Pierre Lano bleef lid van onze assemblee tot aan de verkiezingen van 2007. Gevraagd naar de momenten uit zijn periode als parlements lid die hem het meest zouden bijblijven, antwoordde hij: *“De niet-politieke momenten. Ik zoek oplossingen en geen pure gelijkhebberij. Met tegenstanders debatteren en uiteindelijk toch tot een vergelijk komen, dat heeft mij veel voldoening gegeven.”*

Après ses adieux à la politique, Pierre Lano se consacra à nouveau entièrement à son entreprise. En 2008, il fut une nouvelle fois frappé de plein fouet par la crise économique. Et cette fois encore, l'entrepreneur qu'il était parvint à se repositionner stratégiquement et à restaurer la rentabilité de son entreprise, tout en évitant un bain de sang social.

Dames en heren, geachte collega's, met Pierre Lano verliezen we een aimabel en breeddenkend man, die bijzonder begaan was met zijn medemens. Een 'captain of industry' met een groot hart.

Zijn gastvrijheid was spreekwoordelijk. “Zijn deur was altijd groter dan zijn huis”: zei de Deken tijdens de begrafenisplechtigheid.

Actief, fier en joviaal, dicht bij de mensen, het hart op de tong, steeds bereid om iets voor een ander te doen, rechtaan en rechtuit, ontwapenend: zo willen we Pierre Lano in onze herinnering graveren.

Mag ik u vragen één minuut stilte in acht te nemen als huldebetoon aan onze voormalige collega.

01.01 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, collega's, voor velen onder ons is het nauwelijks voorstelbaar dat de bruisende persoonlijkheid die Pierre Lano was, nu niet meer onder ons is. In de zeven jaar waarin wij samen in de Kamer van volksvertegenwoordigers hebben gezeteld, heb ik hem persoonlijk leren kennen als een competente harde werker, met name in de commissie voor de Comptabiliteit, u hebt daarnaar verwezen.

Daarnaast was Pierre Lano in ons land, in West-Vlaanderen, een succesvol ondernemer, die zijn textielbedrijf door moeilijke wateren loodste. De ontroerende getuigenissen van zijn werknemers na zijn dood hebben duidelijk getoond dat Pierre Lano een ondernemer was voor wie zijn werknemers geen economische eenheden waren, maar mensen, mensen bij wie hij zich persoonlijk betrokken voelde en die voor hem als het ware een deel van zijn familie waren.

Pierre Lano was pas zesentwintig toen hij na de dood van zijn vader de teugels van het familiebedrijf overnam. Hij maakte het vertrouwen waar dat zijn vader Joseph Lanneau in hem had gesteld en gaf de sceptici ongelijk die dachten dat hij te jong was en nog te veel wilde haren had.

Hij ontpopte zich tot een gedreven ondernemer en bleek dat meer dan ooit te zijn toen hij veertien jaar lang ondernemerschap en politiek combineerde. In 2007 zei hij, toen hij uit de politiek stapte: “De tijd is voorbij dat ik op vrijdag naar China vertrek voor mijn bedrijf en op maandag terug moet zijn voor de politiek”.

Collega's, vorige week heeft Pierre Lano beslist uit het leven te stappen. Zijn gezin, zijn familie, zijn vrienden, wij allen, rouwen daarom. In die rouw moeten wij echter aanvaarden, hoe moeilijk dat ook is, dat die daad zijn eigen beslissing was.

Mijnheer de voorzitter, collega's, aan zijn vrouw Myriam, die zijn steun en toeverlaat was, zijn anker, aan zijn begaafde zonen Josef en David, op wie hij zo trots was, aan zijn familieleden, aan zijn vele vrienden en gewezen collega's, voor wie de zon dezer dagen minder helder schijnt, omdat Pierre er niet meer is, aan hen allen, bied ik namens de regering en deze vergadering mijn zeer oprecht leedwezen aan.

Even oprecht wens ik hen dat zij dit smartelijk verlies kunnen verwerken en troost kunnen putten uit de mooie momenten die zij beleefd hebben met Pierre Lano, met de opmerkelijke man, de echtgenoot, de

vader, de verwant, de vriend en de collega die hij was.

*De Kamer neemt een minuut stilte in acht.
La Chambre observe une minute de silence.*

02 Rouwhulde – Pieter Leys

02 Éloge funèbre – Pieter Leys

De **voorzitter** (*voor de staande vergadering*)
Le **président** (*devant l'assemblée debout*)

Collega's, Pieter Leys, erelid van de Kamer, is op dinsdag 8 december 2009 op 84-jarige leeftijd overleden.

Hij was advocaat van beroep. Via zijn werking in het Christelijk Middenstandsverbond tuimelde hij in de politiek. Hij startte zijn politieke loopbaan als gemeenteraadslid in Sint-Andries-Brugge in 1953, de gemeente waarvan hij in 1959 burgemeester werd voor 12 jaar.

In 1965 werd collega Leys, als geëngageerd Vlaming, VU-volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Brugge.

Hij was drie keer verkozen als volksvertegenwoordiger en werd één keer in de Senaat gekozen.

Zijn parlementaire loopbaan liep af in 1980.

Durant la carrière qu'il accomplit sur les bancs de la Chambre, Pieter Leys témoigna d'un intérêt particulier pour les travaux publics, l'organisation judiciaire et les intérêts communaux.

À l'issue de son mandat parlementaire, il continua à être associé de très près à la vie politique locale dans sa bonne ville de Bruges dont il fut échevin pendant 6 ans.

Pieter Leys was een bijzonder actief en zeer geëngageerd Kamerlid.

Namens de Kamer wens ik zijn familie de innige deelneming van onze assemblee te betuigen.

02.01 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, namens de regering wens ik mij aan te sluiten bij het rouwbeklag. Aan de familie, aan zijn vrienden en kennissen wens ik onze innige deelneming bij het overlijden van Pieter Leys over te maken.

*De Kamer neemt een minuut stilte in acht.
La Chambre observe une minute de silence.*

03 Verzending van wetsontwerpen naar commissie

03 Renvoi de projets de loi en commission

De **voorzitter**: Ik heb een amendement nr. 5 ontvangen van mevrouw Catherine Fonck c.s. op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (nr. 2299/14).
J'ai reçu un amendement n° 5 de Mme Catherine Fonck et consorts sur le projet de loi portant des dispositions diverses (n° 2299/14).

Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van woensdag 16 december 2009 stel ik u voor dit amendement terug te zenden naar de commissie voor de Sociale Zaken en deze onmiddellijk bijeen te roepen.

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents du mercredi 16 décembre 2009 je vous propose de renvoyer cet amendement en commission des Affaires sociales et de réunir la commission immédiatement.

Geen bezwaar?
Pas d'observation?

03.01 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om de Kamerdiensten van laag tot hoog te bedanken voor de snelheid en bekwaamheid waarmee zij zonet op

deze banken een stapel papieren hebben neergelegd namens de coalitie, die de papieren natuurlijk veel te laat bij de Kamer heeft ingediend.

Ik zal, zoals ik deze week al heb gedaan, ook nu weer consequent de toepassing van het Reglement vragen. Al wat geen urgentie heeft, kan vandaag niet worden besproken, vermits we al die verslagen nu pas hebben gekregen. Wat wel de urgentie heeft gekregen maar waarover op dit ogenblik geen verslag is, kan ook niet worden besproken. Ik vraag u dan ook om de Kameragenda van deze namiddag, avond en misschien zelfs nacht in die zin aan te passen.

03.02 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, vu la situation vécue sur le terrain à Bruxelles, je réunirai la commission des Affaires sociales immédiatement après avoir entendu la réponse du premier ministre aux questions relatives aux sans-abri.

03.03 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, ik heb een opmerking in verband met de commissie voor de Sociale Zaken. U moet toch eens doen vaststellen dat bepalingen met een budgettaire impact normaal gezien niet zomaar met een amendement op een wet diverse bepalingen kunnen worden ingediend. Men had dat eventueel gisteren moeten doen via een programmawet. Volgens mij moet de wijziging nu gebeuren via een programmawet en niet via een gewoon amendementje op de wet diverse bepalingen.

De heer De Croo is hier aanwezig in het Huis. Hij kan u heel de geschiedenis vertellen die wij samen met de heer De Crem hebben beleefd, toen paars nog aan het bewind was en toen wij paars bestreden, omdat zij dat soort zaken systematisch verwardde. Misschien kan de heer Letermé zich dat zelfs nog herinneren. Ik hoop ten minste dat de regeringsleider en de fractievoorzitter van CD&V niet dezelfde fout zullen begaan als dewelke zij destijds samen met mij hebben bestreden.

Ik wens dat alle bepalingen met een budgettaire impact - wij zullen dit ook in de commissie met zoveel woorden zeggen - uitsluitend via een programmawet worden ingevoerd en niet via een amendement op de wet diverse bepalingen.

De **voorzitter**: Vooraleer ik aan mevrouw De Block het woord geef, laat ik even het volgende opmerken. Mijnheer Annemans, ik stel natuurlijk ook vast dat er een aantal amendementen werden ingediend door collega's D'haeseleer en Bultinck, die uiteraard de andere amendementen zullen volgen en het voorwerp zullen uitmaken van een globale bespreking in de commissie. Ik dacht dat wij het gisteren erover eens waren om die commissie nu te laten starten.

03.04 Maggie De Block (Open Vld): Ik wil de heer Annemans geruststellen. De maatregelen die hier worden voorgesteld in het verlengde van de crisismaatregelen, blijven binnen het budget zoals oorspronkelijk ingeschreven in het budget van de minister van Werkgelegenheid. Binnen haar enveloppe wordt er dus niets gewijzigd. Zijn argumentatie, die ter zake overigens zeer correct is, is dan ook niet van toepassing.

03.05 Hans Bonte (sp.a): Mijnheer de voorzitter, intussen wordt men als lid van de commissie voor de Sociale Zaken gewoon dat minstens de leden van de meerderheid alles geloven wat de regering zegt. De aanpassing ten gevolge van het dreigende belangenconflict zorgt ervoor dat het budget wordt vertienvoudigd. Hetzelfde geldt voor het amendement waarover wij ons straks willen buigen. Dat zorgt voor aanzienlijke meerkosten, en niet alleen voor de overheid maar ook voor het bedrijfsleven.

Mijnheer de voorzitter, het zou in elk geval de logica zelf zijn als de regering – en als zij het niet doet, zullen wij het wel doen - op dat punt een amendement op de begroting indient, al was het maar om te vermijden dat de verrassing nog veel groter wordt dan ze al zijn.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat we de discussie ten gronde nu niet voeren, maar dat overeenkomstig het amendement van mevrouw Fonck, en nog andere amendementen van uw fractie, meneer Annemans, en zoals we zijn overeengekomen tijdens het vragenuurtje, de Commissie voor de Sociale Zaken zal bijeenkomen. We zullen zien hoe ver deze discussie loopt en wat daarvan de resultaten zullen zijn.

Ook van mijnheer Tobback heb ik amendementen.

03.06 Bruno Tobback (sp.a): Mijnheer de voorzitter, vermits er duidelijk discussie is, – maar blijkbaar

weten de leden van de Commissie voor de Sociale Zaken al meer over de mogelijke budgettaire impact van dat amendement -, stel ik voor dat we ons niet beperken tot een commissievergadering sociale zaken, maar we tegelijkertijd een Commissie voor de Financiën en Begroting bijeenroepen. Gezien het feit dat ongeveer reeds een derde van de leden van deze assemblée een commissievergadering heeft, stel ik voor dat u tegelijkertijd ook de vergadering schorst. Eén commissie die een korte bijeenkomst houdt, zoals we in de Conferentie van voorzitters besproken hebben, tot daaraan toe. Een uitgebreide discussie echter over de budgettaire gevolgen van deze maatregel, kunnen we echter niet tussen de plooiën van de plenaire vergadering houden.

De **voorzitter**: Ik heb eveneens amendementen nrs. 78, 79 en 80 van de regering ontvangen op het wetsontwerp houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2010 (nr. 2223/19).

J'ai également reçu des amendements n°s 78, 79 et 80 du gouvernement au projet de loi contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2010 (n° 2223/19).

Ik stel u voor deze te verzenden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting en deze bijeen te roepen rond 15 uur.

Je vous propose de renvoyer ces amendements en commission des Finances et du Budget et de réunir la commission vers 15 heures.

Geen bezwaar? (*Nee*)

Aldus zal geschieden.

Pas d'observation? (*Non*)

Il en sera ainsi.

03.07 François-Xavier de Donnea (MR): Monsieur le président, je réunirai la commission vers 15 heures, après avoir obtenu la réponse à la question que j'adresse au premier ministre. M. Vanhengel représentera le gouvernement à cette commission.

03.08 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, u ziet toch, u voelt toch dat dit niet meer ernstig is. Geef dat nu gewoon toe. Ik heb u gevraagd of u ermee akkoord gaat dat al die zaken waarover nu nog geen verslag is of waarover het verslag te laat is vandaag niet zullen worden besproken. Moet ik u het lijstje bezorgen? Mijnheer de voorzitter, dit is toch geen ernstig parlementair werk.

De **voorzitter**: Collega Annemans, wij waren het gisteren in de Conferentie van voorzitters op een aantal punten totaal oneens. Over één punt waren wij het echter wel eens, namelijk dat wij het vragenuurtje zouden organiseren en dat tijdens het vragenuurtje de commissie voor de Sociale Zaken zou, kon en mocht vergaderen met instemming van iedereen.

U hebt zelf een aantal amendementen toegevoegd, om die commissie voor de Sociale Zaken nog wat meer brood op de plank te geven. Er komt nu effectief een amendement bij van de regering. De commissie voor de Financiën en de Begroting wordt bijeengeroepen om 15.00 uur.

03.09 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen bezwaar tegen als u die commissie afgelast.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat mutatis mutandis dezelfde redenering wordt gevolgd en dat wij tijdens het vragenuurtje effectief die commissie laten vergaderen. Iets anders is wanneer het vragenuurtje voorbij is. Dan is de regel in de Kamer dat er geen gelijktijdige commissievergaderingen kunnen plaatsvinden. Laat echter ten minste toe dat die commissies vergaderen. Wij zullen dan zien wat er in de commissies gebeurt. Dat is mijn voorstel.

03.10 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, zolang u blijft persen, zal ik amendementen blijven indienen, dat weet u toch.

De **voorzitter**: Dat is uw keuze.

03.11 Gerolf Annemans (VB): U moet mij niet verwijten dat ik amendeer als u blijft persen.

De **voorzitter**: U ging er gisteren wel mee akkoord om de commissie voor de Sociale Zaken te laten

vergaderen.

03.12 Gerolf Annemans (VB): Voor één commissie en nu komt er een tweede bij. U kunt er ook nog een derde en een vierde bij doen.

De **voorzitter**: U ging ermee akkoord dat de commissie zou vergaderen en dan dient u een hele reeks amendementen in.

03.13 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik wil toch ook mijn voorbehoud bij deze procedure aantekenen, niet het minst omdat een aantal commissarissen, bijvoorbeeld van de commissie voor de Financiën, later aan de heer Reynders nog een aantal vragen hebben.

De voorzitter van de commissie zei dat hij pas na de vragen aan de eerste minister de commissie wenst bijeen te roepen. Dat versta ik ten volle. Dan vraag ik echter, uit respect voor commissarissen die hun werk als parlementslid uitoefenen, dat u zou wachten tot elke commissaris zijn vraag gesteld heeft. Wij worden immers nu pas met die agendawijziging geconfronteerd.

U kunt dus ten minste wachten tot de laatste commissaris van een commissie zijn parlementair werk hier gedaan heeft. Pas dan kunt u de commissie bijeenroepen. Dat lijkt mij een zeer soepele opstelling van onzentwege.

03.14 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, les dispositions qui nous sont soumises sont importantes, tant au niveau social que budgétaire. Notre groupe est donc favorable au fait d'y travailler aujourd'hui. Il faut reconnaître cependant que les textes arrivent tard et que l'ordre du jour est sans arrêt chamboulé! Je propose que vous suspendiez la séance après les questions d'actualité afin de laisser le temps aux deux commissions de se réunir. Et si nous ne pouvons pas conclure nos travaux aujourd'hui, travaillons demain également, de manière correcte, sans précipitation et dans un climat serein.

03.15 Bruno Tobback (sp.a): Mijnheer de voorzitter, ik was gisteren inderdaad niet tegen — er was trouwens consensus over — een vergadering van de commissie voor de Sociale Zaken die, voor alle duidelijkheid, gepland was om 14.00 uur, dus vóór de plenaire vergadering. Als daar nu inderdaad een commissie voor de Begroting moet bijkomen, is het duidelijk dat dit het gevolg is van het feit dat de regering nu ineens amendementen heeft die zij gisteren op de Conferentie van voorzitters niet heeft aangekondigd en waar geen sprake van was. Men wist blijkbaar nog niet dat er budgettaire gevolgen zouden zijn door het amendement, wat op zich ook al veelzeggend is en op zekere punten mijn gelijk bewijst.

Ik vind dat het niet kan om u thans op de consensus van gisteren — voor één enkele, zeer korte commissievergadering — te beroepen en om zover te gaan om twee en aanstonds misschien drie commissies bijeen te roepen in de loop van deze plenaire vergadering en dit omtrent een budgettaire kwestie die op zijn minst onduidelijk en controversieel is. Die commissies mogen gerust vergaderen vandaag, maar dan schorsen wij de plenaire vergadering terwijl die commissies vergaderen. Dan moeten wij straks uitmaken op welk moment zulks het beste kan gebeuren.

Het gaat evenwel niet op dat wij hier achter de deur in een hoek de begroting bijsturen omdat de meerderheid niet in staat is deze op tijd klaar te krijgen.

De **voorzitter**: Verbeter mij als ik niet juist vertaal wat we gisteren zijn overeengekomen in de Conferentie van voorzitters. Ik doe zelf een voorstel waarvoor ik uw instemming vraag.

Wij starten dadelijk met het vragenuurtje. Er was hoe dan ook consensus over de agenda van deze namiddag, inclusief een vergadering van de commissie voor de Sociale Zaken, over een amendement dat was aangekondigd en waaraan — dat is het prerogatief van iedereen — een aantal amendementen werden toegevoegd.

Ik stel voor dat wij ons beperken tot die commissie. Daarover bestond een politieke consensus. Wij starten dan effectief met het vragenuurtje en laten de commissie voor de Sociale Zaken vergaderen. Voorlopig wachten wij dan even met de commissie voor de Financiën.

U maakt een punt en ik ben daar gevoelig voor, maar ik wil mij wel houden aan datgene waarover wij gisteren een vergelijk hadden. Alzo kunnen wij beginnen met het vragenuurtje, tijdens hetwelk de commissie

voor de Sociale Zaken, zoals gisteren gevraagd, ten uitzonderlijke titel zou kunnen vergaderen. Kan men het met dat voorstel eens zijn? Is er daarover eenparigheid?

03.16 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik heb het misschien niet helemaal goed begrepen, maar wat betekent dat voor de commissie voor de Financiën en de Begroting? Ik treed collega Tobback volledig bij, in die zin dat er begrotingsimplicaties zijn en dat wij dat tenminste moeten kunnen bekijken. Wanneer zal die commissie dan bijeenkomen, voordat de plenaire werkzaamheden kunnen worden voortgezet?

De **voorzitter:** Wat betreft de commissie voor de Financiën zullen wij eerst afwachten welke vooruitgang er wordt geboekt in de commissie voor de Sociale Zaken. Na afloop van het vragenuurtje schort ik de werkzaamheden eventueel even op om in de Conferentie van voorzitters na te gaan hoe wij de werkzaamheden verder organiseren.

03.17 Bruno Tobback (sp.a): Ik kan daarmee instemmen, voorzitter, maar mag ik dan bij deze — daar de voorzitter van de commissie voor de Financiën blijkbaar zaken weet waarvan ik tot op heden niets heb gehoord — van de leden op de regeringsbanken de bevestiging krijgen dat de regering vandaag, 17 december, amendementen wil indienen op haar eigen begroting die wij al een maand aan het bespreken zijn?

03.18 Minister Guy Vanhengel: (...) Ik kan het bevestigen.

De **voorzitter:** Collega Tobback, ik wil bij de consensus van gisteren blijven. Ik ga daar niet buiten. Ik neem aan dat u dat noteert. Ik ga daar niet buiten. Ik blijf in de logica van de afspraken van gisteren.

03.19 Bruno Tobback (sp.a): Oké, dat heb ik beaamd, voorzitter. Daar ben ik ook mee begonnen in mijn interventie. Ik wil alleen nog aan mevrouw De Block vragen — al zie ik ze niet — of de amendementen dat punt betreffen dat geen budgettaire consequenties zal hebben en waarover zij het daarnet had.

De **voorzitter:** Ja, het is dat punt.

Nogmaals, mijnheer Tobback, ik begrijp dat u het debat in die twee commissies met elkaar wilt verbinden, maar dat is niet de bedoeling. Laten wij de amendementen bespreken die zijn ingediend in de commissie voor de Sociale Zaken.

Wij houden eerst het vragenuurtje. Daar was een consensus over. U kent de regels van het Reglement omtrent het wijzigen van een goedgekeurde agenda. Ik doe opnieuw op u een beroep om in moeilijke omstandigheden zoveel mogelijk consensueel te kunnen werken. Wij starten met het vragenuurtje en tegelijk komt de commissie voor de Sociale Zaken uitzonderlijk bijeen; daarover bestond een vergelijk. Na het vragenuurtje roep ik de Conferentie van voorzitters bijeen en dan zullen wij nagaan hoe wij onze werkzaamheden voortzetten.

03.20 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, ik hoorde dat u het had over een goedgekeurde agenda, maar daarvan zal ik zeven ontwerpen laten schrappen in de Conferentie van voorzitters. Ik zeg het u nu al. Ik zal u het lijstje zodadelijk bezorgen.

De **voorzitter:** Ik zal natrekken wat het Reglement daarover stipuleert.

03.21 Gerolf Annemans (VB): Het Reglement verplicht u daartoe, wees gerust. Ik ken het minstens even goed als u.

De **voorzitter:** Er zijn bepaalde zaken verplicht, maar u weet dat ik dat eerst graag check, of het van u of van iemand anders uitgaat.

Wij zullen beginnen met het vragenuurtje.

Vragen Questions

04 Vraag van de heer Gerolf Annemans aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het

Migratie- en asielbeleid, over "het werkgelegenheidsbeleid" (nr. P1498)

04 Question de M. Gerolf Annemans au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "la politique de l'emploi" (n° P1498)

04.01 **Gerolf Annemans** (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik weet dat het nieuws en de dagelijkse politiek alsmáar verder stroomt, maar ik wil toch nog eens terugkomen op weliswaar reeds achterhaald nieuws, met name het door de Vlaamse regering aangekondigde belangenconflict. Ik heb niet alles goed begrepen, denk ik. Ik denk dat heel wat Vlamingen met mij het niet goed hebben begrepen.

Bij de vorige verkiezingen heeft men de Vlaamse regering in het zadel getild met de belofte dat er belangenconflicten zouden komen, vergelijkbaar met die van de Franstaligen inzake BHV. Zo moest er ook iets Vlaams komen.

Wij hebben als oppositie in het Vlaams Parlement een paar keer geprobeerd om met serieuze zaken een belangenconflict uit te lokken. Uw begroting als federaal minister bevat bijvoorbeeld heel wat, wat Kris Peeters noemde, usurperende bevoegdheden, bevoegdheden waar het federale niveau zich met Vlaamse zaken bezighoudt. Dat werd afgewezen door de Vlaamse meerderheid van Kris Peeters.

Daarna hebben wij het geprobeerd met de regularisaties. Ook dat werd afgewezen.

Wij waren een beetje aan het wachten op het belangenconflict dat door de N-VA, en tot op zekere hoogte zelfs door CD&V, was aangekondigd. Vorige zondag was het zover.

Ik recapituleer nog even. Kris Peeters kondigt een belangenconflict aan en zegt dat er een groot probleem is. Mevrouw Milquet beaamt dat er een groot probleem is, maar ze zegt daarover in gesprek te zijn met Leterme.

Maandag verschijnt er een vrije tribune van mevrouw Milquet. Een vreemd procedé, ik vraag mij af of dat een nieuwigheid is die wij in de toekomst nog mogen verwachten. Dan is er plots een onderhandeling en de heer Leterme zegt het probleem naar zich toe te trekken en het even te zullen regelen. Dan is er een vrije tribune van de heer Muyters. Daarop volgt om 14u44 een persmededeling van N-VA om te zeggen: "Hoera, wij zijn blij". Om 17u23 zegt Milquet: "Hoera, ik ben ook blij".

Ik ben maar een gewone Vlaming. Ik snap dat allemaal niet goed, maar misschien kan de eerste minister mij vertellen of het inderdaad allemaal zo is gegaan zoals het leek dat het is gegaan.

04.02 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer Annemans, het klopt dat de regering deze week twee belangrijke dossiers, met betrekking tot het sociaaleconomische beleid in het algemeen en de werking van de arbeidsmarkt in het bijzonder, met heel veel daadkracht heeft aangepakt en opgelost. Enerzijds heeft zij een aangekondigd mogelijk belangenconflict rond activeringsmaatregelen afgewend. Anderzijds heeft zij, onmiddellijk na het mislukken van de sociale dialoog, de anticrisismaatregelen verlengd, zoals gevraagd door de ondernemingen. Daarnaast waren er nog een aantal begeleidende maatregelen voor arbeiders die hun job dreigen te verliezen.

Het eerste luik betrof het afwenden van een aangekondigd belangenconflict. Het afgelopen weekend had ik contact met mevrouw Milquet en de heren Peeters en Muyters. Na deze contacten heeft het kernkabinet het akkoord dat ik bereikt had bevestigd. Hierdoor worden vier tijdelijke maatregelen voor loonsubsidies van kracht: voor jongeren met en zonder diploma hoger secundair onderwijs, voor 50-plussers en voor mensen die tussen een en twee jaar werkzoekend zijn.

Deze maatregelen lopen slechts tot 2011. Budgettair passen ze binnen de voorziene enveloppe. Met deze tijdelijke versterking van de loonsubsidies kunnen wij mensen, die door de crisis werkloos zijn geworden, zo snel mogelijk weer aan het werk helpen. Bovendien zijn mijn onderhandelde aanpassingen van maandagvoormiddag een juist en concreet antwoord op de vragen die binnen de Vlaamse regering waren gerezen. Door deze aanpak is het belangenconflict, waarover dit weekend nog zoveel te doen was, opgelost nog voor het zich kon manifesteren.

04.03 **Gerolf Annemans** (VB): Zeer juist. Daar was zoveel om te doen. Een mens zou bijna gedacht hebben: het is ernstig, het zou Vlaanderen misschien kunnen schaden en Milquet zal daar zeker aan vasthouden, want Vlaanderen zal zich anders te buiten gaan aan een belangenconflict.

Ik stel nu vast dat het een fluitje van een cent was. Een overleg met Milquet, een telefoontje naar Kris Peeters die zelfs nog in de Zevende Dag deed alsof het wel ernstig was. Dat was 's avonds al niet meer het geval.

Dat is niet ernstig, mijnheer de eerste minister. Mijn conclusie is dat het ging om theater. Het moet N-VA en CD&V in het Vlaamse Parlement de gelegenheid bieden om te tonen dat ze toch iets aan het doen zijn, terwijl het een fluitje van een cent was. Het was theater in ruil voor een Vlaamse regering die geen staatshervorming en geen splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde in haar regeerakkoord meer heeft staan, in tegenstelling tot de vorige Vlaamse regering. Het is een Vlaamse regering die van pure machteloosheid de Vlaming zand in de ogen strooit met theater. Eerste minister Leterme kijkt minzaam toe en speelt in het theater zelfs mee. Spijtig.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Mia De Schamphelaere** aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de daklozen, asielzoekers en kinderen die op straat slapen" (nr. P1499)
- de heer **Wouter De Vriendt** aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de daklozen, asielzoekers en kinderen die op straat slapen" (nr. P1500)
- de heer **Hans Bonte** aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de daklozen, asielzoekers en kinderen die op straat slapen" (nr. P1501)
- de heer **Willem-Frederik Schiltz** aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de daklozen, asielzoekers en kinderen die op straat slapen" (nr. P1502)

05 **Questions jointes de**

- **Mme Mia De Schamphelaere** au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "les sans-abri, les demandeurs d'asile et les enfants qui dorment dans la rue" (n° P1499)
- **M. Wouter De Vriendt** au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "les sans-abri, les demandeurs d'asile et les enfants qui dorment dans la rue" (n° P1500)
- **M. Hans Bonte** au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "les sans-abri, les demandeurs d'asile et les enfants qui dorment dans la rue" (n° P1501)
- **M. Willem-Frederik Schiltz** au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "les sans-abri, les demandeurs d'asile et les enfants qui dorment dans la rue" (n° P1502)

05.01 **Mia De Schamphelaere** (CD&V): Mijnheer de eerste minister, wij zijn een sociale welvaartsstaat. Sommigen noemen het zelfs een verzorgingsstaat. Er is een sociaalzekerheidsstelsel opgebouwd. Er is een asielbeleid, correct en rechtvaardig. Er zijn OCMW's in alle steden en gemeenten. Er is zelfs een staatssecretaris van Armoedebeleid.

Toch, nu al drie keer op rij, slapen kleine kinderen, zwangere vrouwen, families, in deze dagen van vrieskou op straat. Die beelden laten mij niet los, net als heel veel landgenoten, als wij 's avonds gezellig binnen zitten en onder de wol kruipen. De mensen in ons land zijn dan ook terecht verontwaardigd. Gelukkig is er die verontwaardiging.

De mensen vragen wie de politieke machteloosheid stopt. Waarom kunnen wij dat niet oplossen? Kan die toestand niet ophouden?

Een simpele noodopvang organiseren voor enkele gezinnen met kinderen blijkt in heel ons sociaalzekerheidssysteem, in heel ons beleid van ondersteuning en bijstand, niet te lukken. Ik hoop dat het voor vanavond wel gelukt zal zijn.

05.02 **Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de premier, Frank Deboosere vertelt het ons elke dag: het vriest buiten, het vriest 's nachts. Deze week hebben wij temperaturen genoteerd tot min tien graden Celsius. In zulke omstandigheden moeten meer dan duizend asielzoekers, gezinnen met kinderen, zien te overleven op straat, in de vrieskou.

Daar zitten dus gezinnen met kinderen bij. Ik heb verhalen gehoord van mensen die hun kinderen tussen hen in leggen, zodanig dat zij voorkomen dat die kinderen 's nachts aan de vrieskou overlijden. Dat zijn

mensonwaardige toestanden. Dat zijn schrijnende toestanden, en dat voor een land als België en dat, voor een federale regering, die er blijkbaar niet in slaagt om in voldoende opvangcapaciteit te voorzien voor die mensen!

Mijnheer de premier, ik vind het schaamteloos, misplaatst, wat u vanmorgen op de radio hebt gezegd. U zei namelijk dat het ook de bevolking toekomt om ervoor te zorgen dat die asielzoekers opgevangen kunnen worden.

Mijnheer de premier, het komt niet de bevolking toe, maar u. Het is aan de federale overheid. Het is trouwens wettelijk vastgelegd dat u de plicht hebt om in voldoende opvang te voorzien.

Net als de federale ombudsman, vragen wij u om vandaag bij hoogdringendheid al het nodige te doen om leegstaande overheidsgebouwen vrij te stellen voor opvang van daklozen, zodanig dat er vannacht geen enkel gezin met kinderen nog moet zien te overleven op straat. Dit is een concrete vraag aan u: zet alle zeilen bij, vandaag, om alle leegstaande overheidsgebouwen open te stellen.

U kunt misschien ook vragen aan het Koninklijk Paleis om de deuren open te gooien. Daar is ruimte genoeg. Zo kan de Koning zijn woorden van barmhartigheid, zijn kerstboodschap dit jaar, misschien eens omzetten in praktijk.

Doe al het nodige om de mistoestanden de komende nacht te voorkomen.

05.03 Hans Bonte (sp.a): Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de premier, over een zaak zijn we het misschien wel allemaal eens: het is een regelrechte schande dat we in ons rijk land dag na dag moeten vaststellen hoe mensen buiten in de vrieskou moeten slapen, volwassenen en kinderen. Ik heb vanmorgen op de radio vernomen dat u zelfs een oproep doet aan het middenveld voor naastenliefde om zo snel mogelijk oplossingen te bieden. Ook onze partij wil daarop ingaan, maar elkeen draagt daarin wel verantwoordelijkheid. Een beetje voorzienigheid kan u toch wel in juni leren dat het in december koud kan zijn. Sinds juni wijzen we hier met de regelmaat van een klok op het structureel tekort aan opvangplaatsen. Er is zelfs een halve regeringscrisis nodig geweest om dat duidelijk te maken aan de regering.

Mijnheer de eerste minister, ik stel drie zaken vast. We stemmen volgende week over een begroting waarin geen eurocent extra zit voor OCMW's in deze bittere dagen van economische crisis en dakloosheid.

Mijnheer de eerste minister, ik kreeg gisteren als OCMW-voorzitter opnieuw een aanmaning om mensen uit ons lokaal opvanginitiatief buiten te zetten, in de hoop dat er daardoor plaats ontstaat voor anderen. Uw regering dwingt mij om mensen op straat te zetten.

Ten derde, collega's van CD&V, ik denk dat het nog een koude nacht wordt voor veel mensen. Ik kreeg daarstraks telefoon van de burgemeester van Sint-Niklaas, ons welbekend, die een akkoord had met de lokale commandant om vannacht 24 plaatsen voor daklozen vrij te maken. Hij was bereid de mensen vanuit Brussel te begeleiden naar Sint-Niklaas om hen daar op te vangen, maar het bericht is net binnen en de minister van Landsverdediging heeft een "njet" geformuleerd.

Mijnheer de eerste minister, kijk eens wat uw regering aan het doen is, welke verantwoordelijkheid zij draagt. Wij zijn in elk geval bereid om mee te helpen zorgen voor een oplossing. We hopen van uw regering hetzelfde.

05.04 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer de eerste minister, ook ik was bijzonder geroerd vanmorgen toen ik uw warme en emotionele oproep aanhoorde en meer vernam over uw solidariteit, waarin u zich vanuit uw oorspronkelijke heimat zeer goed kon inleven.

Desalniettemin zal het u ook niet zijn ontgaan dat hier in de Kamer al weken en maandenlang discussies over het opvangbeleid worden gevoerd.

Ik herinner mij dat uw collega, de heer Pieter De Crem, van uw eigen partij, een opening maakte en zei dat het probleem wel kon worden opgelost, onder meer door het gebruik van de leegstaande kazernes.

Mijn vraag spits zich daarop toe, mijnheer de eerste minister. Denkt u dat het mogelijk is om bijvoorbeeld de kazerne van Langemark-Poelkapelle, de militaire woningen of de scholen in de vakanties te gebruiken?

Het kan toch niet dat wij al wekenlang elke dag op de radio worden gefolterd door een ombudsman, die zich geknecht en gekneveld weet door Fedasil, die moord en brand schreeuwt, maar geen adequate oplossing vindt. Het kan toch niet dat onze regering niet in staat is om voor een acuut probleem een oplossing te bieden?

Daarnaast wil ik u ook vragen, wat met de dubbele signalen. Ik heb de indruk dat het in ons land aan duidelijkheid ontbreekt. Wij lokken enerzijds asielzoekers hierheen door hun financiële steun te beloven en anderzijds, kunnen wij hun geen opvang bieden. Op welke manier kunnen wij dus duidelijkheid brengen?

05.05 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat wij allen - en ik hoop over de grenzen van meerderheid en oppositie heen -, niet altijd op de eerste plaats als politieke verantwoordelijken, maar ook als mensen, getroffen zijn door de schrijnende beelden van volwassenen en kinderen die tegen hun wil, vooral bij dit winterweer, op straat moeten overnachten.

Sinds ik op 25 november als hoofd van de regering ben teruggekeerd, heb ik van de aanpak van dat dossier, een absolute prioriteit gemaakt, al veel vroeger dan daarover vragen werden gesteld.

Aan het dossier, dat een planmatige aanpak verdient, zijn er drie aspecten. Wij hebben daarover vanmorgen nog in de Ministerraad gesproken. Er is het aspect van de structurele opvang, de toegenomen mobiliteit en de toename, jammer genoeg, van het aantal oorlogshaarden, onder andere in Tsjetsjenië, Irak, Iran, Guinee Conakry en Somalië, getuige de beelden op televisie. Inderdaad, dat veroorzaakt de afgelopen maanden, niet alleen in Brussel, niet alleen in ons land, maar in verschillende West-Europese steden, een bijkomende toevloed van mensen die op de vlucht zijn voor de vijand in hun omgeving.

Ik kom inderdaad uit een streek waar in het verleden is gevochten. Veel voorouders in ons land hebben in hun tijd een beroep kunnen doen op de solidariteit van mensen die hen hebben opgevangen. Ik herinner mij de verhalen in mijn eigen familie over het vluchten en het verblijven bij gastvrije mensen.

Wij moeten vandaag ook die gastvrijheid kunnen betonen voor die enkele duizenden. Het zijn er niet veel meer. In een land met een bevolking van 10,5 miljoen inwoners zijn er vandaag iets meer dan 20 000 mensen die asiel vragen en die een correct procedureel verloop van hun aanvraag verdienen.

Een eerste aspect is de structurele opvangcapaciteit. Het is immers duidelijk dat er een tekort aan capaciteit is. De structurele opvangcapaciteit in ons land ligt op ongeveer 16 000 tot 18 000 plaatsen voor een groep die tegenwoordig ongeveer 21 000 tot 22 000 personen telt.

De structurele capaciteit kan worden versterkt, dankzij onze heel terechte reglementeringen en wetten, die ervoor moeten zorgen dat het belastinggeld goed wordt besteed. Mijnheer de voorzitter, dankzij voornoemde procedures betekent het versterken en verruimen van de opvangcapaciteit hoe dan ook het doorlopen van een aantal administratieve procedures, wat mij het volgende doet verklaren. Wanneer wij thans de beslissing nemen om de structurele opvangcapaciteit te verruimen, wat wij trouwens hebben gedaan, zal het nog tot juni-juli duren, vooraleer wij een beroep kunnen doen op de extra gebouwen en zelfs extra containers die wij kopen en huren.

Ten tweede, wij mogen uiteraard niet wachten. Daarom heb ik sinds 25 november inspanningen geleverd om het dossier in kwestie aan te pakken. Wij moeten de conjuncturele opstoot wegens de toegenomen oorlogshaarden extra aanpakken. Wij moeten dus extra, desnoods tijdelijke opvangcapaciteit creëren. Tijdelijk betekent voor mij vier tot zes maanden.

Aan dit dossier hebben alle leden van de regering — in het bijzonder staatssecretaris Courard —, de voorbije weken keihard gewerkt. Wij maken niet veel publiciteit daaromtrent, ook om er in een aantal situaties voor te zorgen dat het maatschappelijk draagvlak voor de opvangcapaciteit niet wordt aangevreten. De voorbije weken zijn er beslissingen genomen, dossiers opgestart en knopen doorgehakt, waardoor wij vandaag kunnen zeggen — ook vandaag nog op de Ministerraad — dat wij de zekerheid hebben dat de beslissingen die wij hebben genomen zullen leiden tot een verruiming van de bijkomende, tijdelijke opvangcapaciteit van zevenhonderd tot achthonderd plaatsen, en dit tegen het einde van het jaar. Wellicht zullen onze beslissingen eind januari in nog een aantal extra plaatsen resulteren.

Mijnheer De Vriendt en andere collega's, de bijkomende capaciteit betreft inderdaad gebouwen van

defensie, van de rijkswacht en van allerlei overheidsdiensten. Het gaat ook over capaciteit die ik tijdens een bijeenkomst aan het maatschappelijk middenveld, die over gebouwen beschikt, heb gevraagd. De persoon in kwestie zal zich niet kunnen verdedigen, maar het gaat zelfs over een aanbod van het Koninklijk Paleis, dat ruimte ter beschikking wil stellen om de humanitaire nood aan te pakken.

Ten slotte, wij mogen de zaken niet vermengen. Er is de problematiek van asielzoekers, die wegens een tekort aan opvangcapaciteit tot dakloosheid leidt en er is bovendien de algemene problematiek van de daklozen. Op dat vlak heeft de federale overheid een ondersteunende rol. De eerste verantwoordelijkheid ter zake ligt bij de Gewesten.

Niettemin hebben wij vanmorgen beslist dat er om 16.00 uur, op initiatief van mijn goede collega Annemie Turtelboom en van staatssecretaris Courard, in het crisiscentrum een contact met alle provinciegouverneurs zal zijn, om na te gaan op welke manier vandaag, morgen en overmorgen de terbeschikkingstelling van onder meer overheidsgebouwen, teneinde ter plekke extra opvangcapaciteit te organiseren, de hoogste nood kan lenigen. Door voormeld overleg willen wij ertoe komen — ik mag het verhoppen en doe er alles aan om zo ver te komen — dat het anno 2009 in ons land niet langer kan dat mensen met of zonder kinderen 's nachts op straat moeten slapen.

Bijkomend voorzien wij in middelen en versterken wij het beleid van de Gewesten ter zake

Kortom, ten eerste, het verruimen van de structurele opvangcapaciteit vergt wat tijd. Ten tweede, wij leverden de voorbije weken extra Inspanningen, in solidariteit met alle collega's, om de tijdelijke opstoot beter op te vangen. En ten derde, wij zorgen voor ondersteuning van het beleid inzake daklozen.

Ik begrijp dat daarover een politiek debat wordt gevoerd. Ik wil evenwel ook hulde brengen aan alle provinciale en lokale bestuurders en aan de mensen van de vzw's, die vandaag, niet in het Parlement, maar in weer en wind, aan het werk zijn om samen met ons, politici van onze hele samenleving, dat gebaar van solidariteit te stellen. Ons land, onze bevolking en vooral de sukkelaars die al te vaak 's nachts in open lucht moeten slapen, verdienen onze gemeenschappelijke inzet.

05.06 Mia De Schamphelaere (CD&V): Mijnheer de eerste minister u maakt terecht het onderscheid tussen de structurele opvang, die goed moet worden uitgebouwd, net als het correcte asielbeleid, dat eigenlijk ook een humaan terugkeerbeleid inhoudt, en crisisopvang of noodopvang. In situaties als deze gaat het om noodopvang, waarbij alle daklozen, met of zonder papieren, moeten kunnen worden geholpen. Zij moeten ergens terecht kunnen, minstens 's nachts om veilig en warm te kunnen slapen.

05.07 Wouter De Vriendt (Ecolo-Groen!): Mijnheer de eerste minister, u spreekt als een oppositieleider die de meerderheid wijst op de noodzaak om dringend maatregelen te nemen, terwijl u als eerste minister van dit land precies in de positie zit om die maatregelen te nemen. U spreekt over zes maanden eer structurele maatregelen effect zullen hebben. U spreekt over twee weken — tot het einde van het jaar — alvorens er tijdelijke maatregelen zullen komen. Welnu, waarmee was u dan bezig de voorbije maanden? Men had het kunnen voorspellen. De volgorde van de seizoenen ligt bij mijn weten nog altijd vast; u had dus kunnen weten dat de winter en de vrieskou eraan kwamen. U had dus maatregelen kunnen nemen.

Mijnheer de eerste minister, wij zijn in staat — om het met een boutade te zeggen — om landgenoten de ruimte in te sturen, maar wij zijn blijkbaar niet in staat om aan 1 300 mensen, gezinnen met kinderen, opvang te bieden in onze steden. Waarmee zijn wij dan bezig? U hebt uw verantwoordelijkheid als eerste minister niet genomen. Er is hier sprake van schuldig verzuim. U had dit kunnen voorzien en u had maatregelen moeten nemen.

05.08 Hans Bonte (sp.a): Mijnheer de eerste minister, u zegt dat wij niet het probleem van de asielzoekers en dat van de daklozen niet op één hoop mogen gooien. Als het koud is 's nachts, en mensen hebben geen dak boven het hoofd, dat doet het statuut er volgens mij niet toe.

Ik wil de verantwoordelijkheid dus opnieuw deels bij u leggen, mijnheer de eerste minister. Ik krijg brieven van uw regering om mensen op straat te zetten, om asielzoekers uit onze LOI te halen en ze op straat te zetten. Die boodschap vond ik gisteren in mijn brievenbus.

Mijnheer de eerste minister, elke slaapplek telt. Elke dakloze die wij kunnen herbergen, telt. De burgemeester van Sint-Niklaas, Freddy Willockx, is bereid inspanningen te doen om zelfs mensen van

Brussel naar Sint-Niklaas te halen. Hij wil ze vannacht onderdak geven in de kazerne Westakkers te Sint-Niklaas

De lokale commandant gaat hiermee akkoord. Het is minister De Crem zijn arm die men moet omwringen en dat is precies wat wij u vandaag vragen. Zorg ervoor dat op zijn minst deze vierentwintig plaatsen in Sint-Niklaas vrijkomen zodat er toch vierentwintig mensen een onderdag hebben.

05.09 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer de premier, ik heb de indruk dat u alles op een hoop gooit. Ik hoor de oppositie niet spreken over oorzaak en gevolg. Het specifieke punt dat ik wil aanhalen is het volgende. Conjunctuurproblemen, oorlog in Tsjetsjenië of waar dan ook, wij moeten inderdaad hulp bieden, maar ik denk niet dat het een onbeheersbaar contingent is.

Het achterliggende probleem is dat ons land nog altijd geen duidelijk signaal uitzendt naar de rest van de wereld omtrent de criteria om naar hier te komen en hier te blijven. Alzo krijgt men een aanzuigeffect wegens de onduidelijkheid inzake de financiële steun die in uitzonderlijke gevallen wel geboden kan worden.

Ik heb u uitgenodigd, mijnheer de premier, en ik nodig u nogmaals uit om duidelijkheid te scheppen op dat vlak. Wat voor ons telt, en wat voor mij telt is dat wij, Belgen, een sociale en rechtvaardige politiek kunnen bieden. Geef mij, mijn meerderheid en uzelf een regeringsoptreden waarop wij allen fier kunnen zijn.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

06 Question de M. François-Xavier de Donnea au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "la coordination intrafédérale à la suite de l'arrêt de la station d'épuration d'eau de Bruxelles-Nord" (n° P1503)

06 Vraag van de heer François-Xavier de Donnea aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de intrafederale coördinatie naar aanleiding van de stillegging van het waterzuiveringsstation Brussel-Noord" (nr. P1503)

06.01 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, je ne souhaite pas intervenir dans cette question mais signaler tout simplement que la réunion de la commission des Affaires sociales va débiter salle 2.

06.02 François-Xavier de Donnea (MR): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, je ne vais pas revenir sur l'irresponsabilité d'Aquiris, la société gestionnaire de la station d'épuration Nord à Bruxelles, en fermant cette station, ni sur l'incurie et la légèreté incroyables de la ministre bruxelloise Huytebroeck dans cette affaire.

Monsieur le premier ministre, je voudrais plutôt être positif et constructif et m'interroger sur le rôle que vous pouvez jouer en tant que président du comité de concertation pour, d'une part, essayer de recoller la porcelaine qui a été cassée et, d'autre part, éventuellement mettre en oeuvre, au sein du comité de concertation, des mécanismes de dialogue et d'échange d'informations permettant de limiter à l'avenir le risque de tels incidents.

Bien que les matières relatives à la protection de l'environnement soient régionales, il n'en reste pas moins qu'en vertu de l'article 33 de la loi sur les réformes institutionnelles de 1980, vous avez le pouvoir, tout comme les ministres-présidents des gouvernements régionaux et communautaires, de réunir le comité de concertation, même lorsque les matières sont purement régionales. Vous pouvez le faire en tant que coordonnateur de la loyauté fédérale.

Je pense que, dans tous les États fédéraux, un organe comparable à un comité de concertation existe avec le but, entre autres, d'huiler les rouages et de prévenir des incidents intra-étatiques.

Monsieur le premier ministre, le président du gouvernement flamand a-t-il déjà saisi le comité de concertation, comme je l'aurais fait à sa place?

Avez-vous l'intention de réunir le comité de concertation en vertu de l'article 33 de la loi de 1980?

Partagez-vous mon point de vue selon lequel il serait utile que le comité de concertation développe en son sein des mécanismes de concertation interrégionaux et entre le fédéral et les Régions – et cela ne peut

certainement pas se faire en un jour – pour éviter que, même dans des matières purement régionales, on aboutisse à des situations aussi catastrophiques et indignes que celle que nous connaissons aujourd'hui en raison de la fermeture de la station d'épuration Nord.

06.03 Yves Leterme, premier ministre: Monsieur le président, monsieur de Donnea, c'est avec grand intérêt que, moi comme tout le monde, nous avons pris connaissance de ce qui s'est passé concernant la station d'épuration Nord de Bruxelles, surtout par les temps qui courent vu le Sommet de Copenhague.

Néanmoins, je me dois de signaler qu'en vertu des lois votées ici, conformément à l'article 6, § 1er, 2, 4e de la loi spéciale des réformes institutionnelles, "la protection et la distribution d'eau, en ce compris la réglementation technique relative à la qualité de l'eau potable, l'épuration des eaux usées et l'égouttage relèvent de la compétence des Régions". Ainsi, en ce qui concerne la station d'épuration en question, c'est la Région bruxelloise et la ministre responsable pour cette compétence qui sont concernés.

Toute question sur le fond touchant à cette problématique doit donc être adressée aux Régions concernées. J'ai appris qu'un débat a lieu aujourd'hui tant au Parlement flamand qu'au Parlement bruxellois.

En ce qui concerne votre question très judicieuse concernant la coordination entre les Régions, je n'ai été saisi jusqu'à présent d'aucune demande, ni de la part du ministre-président flamand, ni de la part du ministre-président du gouvernement bruxellois, ni de la part d'aucun autre ministre. D'ailleurs, si ma mémoire est bonne, nous nous sommes réunis hier en comité de concertation et le sujet n'a pas été évoqué.

Je ne puis que faire mention du cadre dans lequel une harmonisation interrégionale peut avoir lieu. Vous avez cité l'article en question, mais je citerai aussi l'article 92bis, § 2, a et b, de la loi spéciale précitée où il est stipulé que "les Régions peuvent conclure des accords de coopération pour le règlement des questions relatives à la maîtrise des eaux et aux voies hydrauliques qui dépassent les limites d'une Région".

Force est de constater qu'à ce jour, nous ne disposons pas d'un accord de coopération spécifique pour ce qui touche à l'épuration de l'eau. Peut-être serait-il souhaitable d'y travailler. Naturellement ce ne sera plus préventif par rapport à l'événement qui vient de se passer à la station Nord de Bruxelles. Peut-être qu'à l'avenir, par ce moyen, par cette voie et par les suggestions que vous venez d'apporter, pourrions-nous éviter de pareils incidents.

06.04 François-Xavier de Donnea (MR): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, je vous remercie. En effet, il est temps de réfléchir à ce qu'il est possible de faire à la fois dans le cadre de l'article 33 de la loi du 9 août 1980 et dans le cadre de l'autre texte législatif que vous avez mentionné.

Je voudrais cependant ajouter qu'Aquiris, qui porte aussi une lourde part de responsabilité, est une société qui a des intérêts dans les trois Régions du pays. Si les trois Régions s'alliaient au fédéral pour faire pression sur cette société et lui faire assumer les responsabilités qui sont les siennes, sans préjudice des responsabilités très lourdes qui sont aussi celles de la ministre Huytebroeck, nous aurions plus de chance que le poids de l'ensemble des entités amènerait à une solution dans ce dossier.

À ce niveau, l'article 30 prévoyant la création et vos pouvoirs au sein du comité de concertation pourrait jouer un rôle extrêmement utile.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Samengevoegde vragen van

- de heer Jean Marie Dedecker aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de regularisatieprocedure" (nr. P1504)
- de heer Filip De Man aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de regularisatieprocedure" (nr. P1505)
- de heer Xavier Baeselen aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de regularisatieprocedure" (nr. P1506)

07 Questions jointes de

- M. Jean Marie Dedecker au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "la procédure de régularisation" (n° P1504)
- M. Filip De Man au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile,

sur "la procédure de régularisation" (n° P1505)

- M. Xavier Baeselen au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "la procédure de régularisation" (n° P1506)

De **voorzitter**: De heer Wathelet zal de vragen beantwoorden. Est-ce qu'il est présent?

07.01 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer de voorzitter, ik zou mijn vraag graag aan de eerste minister stellen.

Mijnheer de voorzitter, ik wilde die vraag vorige week aan de eerste minister stellen, maar hij was er niet. Ik heb toen aan u gevraagd om de vraag aan een andere minister toe te voegen, maar u hebt dat geweigerd. Vandaag is de eerste minister hier wel. Daarom wil ik de vraag aan de eerste minister stellen. Daarover gaat het. Vorige week mocht ik het niet doen en deze week zou de eerste minister zich er vanaf maken door ze aan de heer Wathelet te laten stellen. Mijn vraag heeft betrekking op zijn bevoegdheid. Ik heb daarstraks het emotioneel discours gehoord. Ik wil er nu op antwoorden.

De **voorzitter**: Collega Dedecker, ik kan alleen vaststellen dat de regering altijd mag uitmaken welk lid van de regering op een bepaalde vraag zal antwoorden. Dat is altijd de regel geweest. Als de premier zegt dat de heer Wathelet antwoordt, dan antwoordt de heer Wathelet namens de regering en dan is dat antwoord, denk ik, ook overlegd binnen de regering.

07.02 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer de voorzitter, ik wilde die vraag vorige week aan de eerste minister stellen. Hij was er niet en u hebt toen geweigerd dat ik mijn vraag aan de heer Wathelet zou stellen. Dat is toen officieel geweigerd. Daarom zal ik mijn vraag nu aan de eerste minister stellen. U hebt dat zelf gezegd.

De **voorzitter**: Ik weiger geen vragen. Nogmaals, zelfs al staat het op de agenda, dan is dat een verzameling van de gegevens die uit de vraagstelling blijken. Als de premier zegt dat een ander lid van de regering antwoordt, is dat het recht van de regering.

07.03 Jean Marie Dedecker (LDD): Neen, ik wil mijn vraag stellen aan de eerste minister. Ik zal het nog eens herhalen. Vorige week wilde ik de vraag doorgeven aan minister Wathelet, omdat de eerste minister niet aanwezig was, maar ik mocht niet. Ik mocht die vraag niet stellen aan minister Wathelet. Vandaag is de eerste minister hier wel en ik zal die vraag aan de eerste minister stellen. U moet, als voorzitter, het Parlement verdedigen en niet de regering.

07.04 Filip De Man (VB): Mijnheer de voorzitter, er is vorige week op televisie een premier te zien geweest die verklaarde dat hij een piste aan het zoeken was voor de regularisaties. Dat zei de premier, niet de heer Wathelet. De premier verklaarde ook, met veel aplomb, dat de werf asiel en migratie eigenlijk helemaal is afgewerkt. Daarom wil ik van deze premier weten, die als eerste minister verantwoordelijk is voor de coördinatie van asiel en migratie, hoe ver hij staat met de aanpassing van de snel-Belgwet, het misbruik van de visa en het misbruik van gezinsherenigingen. Als hij met veel aplomb op televisie komt zeggen dat zijn werf ver afgewerkt is, dan zou ik dat van die heer wel eens willen horen.

07.05 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le président, à travers les questions qui vont être posées et qui concernent effectivement un dossier d'actualité, ce qui compte c'est la réponse quant au fond, que cette réponse soit donnée par le premier ministre ou par le secrétaire d'État en charge de cette matière.

Je comprends la colère de l'opposition mais je répète que, ce qui compte, ce sont les réponses à nos questions.

De **voorzitter**: Neen, we gaan niet van die regel afwijken.

Ik zou aan de regering alleen willen vragen dat, als zij een ander lid aanduiden, dit dan ook effectief op voorhand aan mij wordt meegedeeld. De diensten van de Kamer moeten ook kunnen werken. Er is mij op geen enkel ogenblik meegedeeld dat de heer Wathelet zou antwoorden.

Op het principe geef ik uiteraard niets toe. Het is altijd het prerogatief van de regering om uit te maken wie in haar naam antwoordt. Ik zie dat de heer Wathelet is toegekomen.

Mijnheer Annemans, de heer De Man heeft gesproken over een aantal aspecten die te maken hadden met de snel-Belgwet. De regularisatieprocedure valt onder de bevoegdheid van staatssecretaris Wathelet.

07.06 Jean Marie Dedecker (LDD): Neen, mijnheer de voorzitter, ik ben het daar 100 % niet mee eens. Vorige week hebt u mij voor de zot gehouden. Vorige week – mijnheer De Croo, goed luisteren – wilde ik de vraag stellen aan de heer Letermé. Ik ben bij u geweest om u te vragen, vermits de heer Letermé er niet was, die vraag te laten beantwoorden door de heer Wathelet. U hebt dat geweigerd. Vandaag doet u hier precies het omgekeerde. U zit hier om de parlementsleden te verdedigen en niet de regering. U moet neutraal zijn.

U hebt een brief opgesteld waarin stond dat wij die vraag aan de heer Letermé mochten stellen. Ik was al verwonderd dat wij niet in de rij zaten over de asielprocedure.

De **voorzitter**: Mijnheer Dedecker, neem van mij aan dat ik de parlementsleden van meerderheid en oppositie zal verdedigen, maar er zal geen afbreuk worden gedaan aan het principe dat de regering mag uitmaken wie antwoordt. De staatssecretaris voor Migratie en Asiel is aanwezig. U hebt het woord voor uw vraag.

07.07 Jean Marie Dedecker (LDD): Ik stel mijn vraag niet aan de staatssecretaris. Ik stel mijn vraag aan de eerste minister die verantwoordelijk is voor de coördinatie tussen alle ministers verantwoordelijk voor regularisatie en asielbeleid.

De **voorzitter**: Dan is het woord aan de heer De Man.

07.08 Jean Marie Dedecker (LDD): Ik vind het een parlementsvoorzitter onwaardig om de ene week een vraag te weigeren en de andere week precies het omgekeerde te doen. Ik vind dit een parlementsvoorzitter onwaardig.

De **voorzitter**: Dan is het woord aan de heer De Man.

07.09 Jean Marie Dedecker (LDD): Het is de eerste minister die verantwoordelijk is voor het coördinatiebeleid van de asielprocedure.

De **voorzitter**: Dan is het woord aan de heer De Man.

Ik heb nogmaals gezegd dat de regering uitmaakt wie er antwoordt. Alleen vraag ik aan de regering mij tijdig te laten weten wie dat is.

07.10 Jean Marie Dedecker (LDD): Het staat op uw blad! Het staat op het officieel document van de Kamer dat de eerste minister daarop moet antwoorden.

De **voorzitter**: Mijnheer De Man, neemt u het woord?

07.11 Filip De Man (VB): Om u plezier te doen, zal ik toch een vraag stellen. Het is een korte vraag, heel specifiek voor de staatssecretaris.

Mijnheer de staatssecretaris, u bent jurist. U weet dat een arrest van de Raad van State die een instructie vernietigt, bindend is. Wat merk ik op uw webstek, al dagenlang? De instructie regularisatie staat er nog altijd op en van de webstek vreemdelingenzaken kan men zelfs een formulier tot aanvraag van regularisatie afhalen om op basis van een vernietigde instructie, mijnheer de voorzitter van het Parlement, een aanvraag in te dienen tot regularisatie. Eerlijk gezegd, ik wil zelfs geen antwoord van u. Ik vind het schandelijk dat u een arrest van de Raad van State zomaar aan uw laars lapt. Dat is een rechtsstaat onwaardig!

07.12 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, plus sérieusement, sur le fond du dossier, la semaine dernière, nous évoquions en séance plénière l'avis de l'auditeur du Conseil d'État concernant l'annulation potentielle des instructions. Malheureusement, c'est ce qui s'est produit. Nous ne remettons pas en cause l'accord intervenu au gouvernement mais je voulais vous poser une question sur la sécurité juridique des dossiers introduits.

Vous avez annoncé par voie de presse et en guise de réponse que la sécurité juridique était assurée et que

vous prendriez les décisions sur la base de votre pouvoir discrétionnaire. On en revient à une situation qu'on a connue avec les ministres précédents en charge de ces dossiers, notamment Mme Turtelboom. On a dit pendant des mois qu'il fallait une circulaire, des textes pour pouvoir régulariser et en réalité les régularisations étaient effectuées. Il faut savoir que plusieurs milliers de dossiers de régularisation ont été menés à bien chaque année sur la base des critères actuels. On en revient donc à la situation antérieure tant reprochée à Mme Turtelboom, à savoir l'application du pouvoir discrétionnaire sur la base de certains critères.

Ma question concerne donc la sécurité juridique des dossiers et une crainte quant à l'avenir. Autant pouvait-on garantir l'accord du gouvernement, autant nous ne souhaitons pas rouvrir le débat sur de nouveaux critères de régularisation qui ne pourraient que créer un nouvel appel d'air.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat de vragen die wel gesteld zijn, uitsluitend tot de bevoegdheid van staatssecretaris Wathelet behoren. U kunt er een sport van maken om de eerste minister over alle mogelijke zaken te ondervragen. In de regering is er een bevoegdheidsverdeling. De regering zal, conform die bevoegdheidsverdeling, de ministers aanstellen die antwoorden. Dat doet geen afbreuk aan het Parlement.

07.13 Staatssecretaris **Melchior Wathelet**: Mijnheer de voorzitter, eerst hoor ik hier dat ik het arrest van de Raad van State niet zou respecteren. Maar wat was mijn eerste reactie na die uitspraak? Ik heb zelfs een persbericht opgesteld, zeggende dat ik het arrest van de Raad van State respecteer. Hier iets anders beweren, is niet correct.

Wat zegt de Raad van State, want men moet het arrest ook lezen. De Raad van State zegt: u moet uw discretionaire macht gebruiken. Dat zal ik doen. (*Rumoer*)

Mag ik praten? Ik doe het even goed in het Nederlands als in het Frans. Ik mag mijn discretionaire macht gebruiken.

De **voorzitter**: Het zou de Kamer sieren mochten de leden luisteren.

07.14 Staatssecretaris **Melchior Wathelet**: Dank u, mijnheer de voorzitter. (*Protest van de heer Jean-Marie Dedecker*)

De **voorzitter**: Mijnheer Dedecker, u hebt uw vraag niet willen stellen. U hebt nu al lang genoeg gepraat. U had beter uw vragen gesteld.

07.15 Staatssecretaris **Melchior Wathelet**: Mijnheer de voorzitter, de discretionaire macht wordt gebruikt door het lid van de regering die daarvoor de bevoegdheid heeft. Ik ben degene met die bevoegdheid.

Een vraag van een lid van uw Senaatsfractie luidt: hoe zult u die discretionaire macht gebruiken?

Ik ben de enige met die bevoegdheid. Daarom moet ik vandaag antwoorden. Het is mijn verantwoordelijkheid. Dat is mijn bevoegdheid. Dat is mijn discretionaire macht. Dat is precies wat de Raad van State zegt. Het doet u geen plezier dat ik gelijk heb, maar het is zo.

En ce qui concerne la question de M. Baeselen, nous pouvons garantir une sécurité juridique en ce sens que j'exercerai mon pouvoir discrétionnaire, comme stipulé dans la loi et, d'ailleurs, dans l'arrêt du Conseil d'État. Il me demande de ne pas limiter ce pouvoir discrétionnaire. Je l'expliquerai; je l'utiliserai; j'apprécierai, dossier par dossier, les personnes qui peuvent ou non bénéficier de la régularisation.

Ce pouvoir discrétionnaire, je le laisse guider par l'ensemble des principes qui me font penser que des personnes méritent d'obtenir la régularisation sur la base de longues procédures, de situations humanitaires ou sur la base d'un ancrage local. Ces éléments guideront ma réflexion dans l'exercice de mon pouvoir discrétionnaire en ma qualité de membre du gouvernement compétent pour exercer et exécuter la loi de 1980. C'est en ce sens que je peux garantir la sécurité juridique de l'ensemble des dossiers introduits.

Le **président**: Il va de soi que M. Wathelet a répondu au nom du gouvernement!

07.16 **Filip De Man** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, u bent dus bijzonder koppig, maar de discretionaire bevoegdheid die u hebt, bestaat inderdaad al decennia, maar slaat niet op een massaal gebruik om

duizenden, tienduizenden mensen te regulariseren, zoals de heer Dewael dat destijds ook reeds gedaan heeft. Buitengewone omstandigheden zijn, denk ik, buitengewone omstandigheden.

Bovendien moesten de mensen die nu een aanvraag hebben ingediend, dat eigenlijk gedaan hebben in het buitenland, zegt de Raad van State. U hebt geen discretionaire bevoegdheid om dat toe te staan, maar u wil dat dus wel doen.

Dat zijn de twee elementen die maken dat u onwettig bezig bent als staatssecretaris van deze federale regering.

07.17 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour votre réponse.

Vous allez appliquer votre pouvoir discrétionnaire comme l'ont fait, par le passé, d'autres ministres en charge de ces dossiers. Je pense à M. Dewael, à Mme Turtelboom. En la matière, nous soutenons l'accord intervenu au niveau du gouvernement.

En revanche, il est difficilement acceptable pour nous qu'il y ait une tentative de modification de l'article relatif aux circonstances exceptionnelles par le biais d'une loi qui donnerait une base plus large, plus générale à une nouvelle opération de régularisation à long terme.

En bref, oui pour le respect de l'accord de gouvernement, non à une modification visant à réformer les circonstances exceptionnelles par le biais d'une loi.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07.18 Gerolf Annemans (VB): Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord over de orde van de werkzaamheden. Straks vindt een Conferentie van voorzitters plaats. Daar zullen we, voorafgaand aan onze werkzaamheden, uw principe over de mondelinge vragen eens bespreken. Het is natuurlijk onaanvaardbaar dat de regering dat zelf bepaalt.

Het begint bij een voorzitter die zoiets zegt en het eindigt bij een regering die hier iemand zal afvaardigen, staatssecretaris nummer 27, die een paar tekstjes komt voorlezen. U maakt het begin, en dát wordt het einde. Dat is voor het Parlement onwaardig.

Wij hebben maar één verdediging in het Parlement tegen het feit dat dat zou gebeuren, met name een voorzitter die dat probeert te verhinderen, een voorzitter die van de regeringsleden probeert af te dwingen dat zij alleen bij verhindering vervangen kunnen worden.

Als u niet aan dat principe vasthoudt, dan hebben we hier over een jaar geen parlement meer. Er is dan maar één ding bewezen: dat u veel te lang in de regering hebt gezeten en veel te lang uit het Parlement weg bent geweest om hier voorzitter te kunnen zijn.

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, u geeft natuurlijk een hypothese ex absurdo. Ik zal er u een andere geven.

Als we nu eens uitgaan van het principe dat, zonder respect van de bevoegdheidsverdeling onder de leden van de regering, hier elke donderdag twintig tot dertig vragen passeren die uitsluitend gericht zijn tot de eerste minister, wat antwoordt u dan daarop?

Ik zeg u alleen het volgende. De enige "fout" die ik vandaag constateer, is dat de diensten van de regering of van de eerste minister misschien vroeger hadden moeten laten weten aan de diensten van de Kamer dat staatssecretaris Wathelet zou antwoorden. Voor het overige is de heer Wathelet bevoegd voor die materie. Als de regering aanduidt dat de heer Wathelet antwoordt namens de regering, dan is dat het recht van de regering.

De Kamer mag vragen stellen. De regering maakt uit wie van haar leden antwoordt. Zo is dat altijd geweest en u zult dat niet veranderen.

Ik geef nu het woord aan de heer Daems voor zijn vraag aan de premier over buitenlandse investeringen in

industrie.

07.19 Gerolf Annemans (VB): (...)

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, u moet een beetje kalmeren. Dat is slecht voor uw bloeddruk. Wij komen aan de vraag van de heer Daems.

08 Vraag van de heer Hendrik Daems aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de (buitenlandse) investeringen in de industrie" (nr. P1507)

08 Question de M. Hendrik Daems au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "les investissements (étrangers) dans l'industrie" (n° P1507)

08.01 Hendrik Daems (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, collega's, het klinkt misschien een beetje als een boutade, maar zonder investeringen is er geen economische activiteit en zijn er geen bedrijven, zonder bedrijfsactiviteit zijn er geen jobs, zonder jobs is er geen inkomen en zonder inkomen is er herverdeling van armoede. Het klinkt misschien als een boutade, maar het is spijtig genoeg wel de logica waar wij allen voor staan.

Mijn vraag vindt haar aanleiding in een aantal vrij recente cijfers. Meer bepaald stelt de Nationale Bank vast dat de nieuwe investeringen in ons land op een bijzonder laag peil staan. Dat heeft op zich niets te maken met een regeringsactie, maar met de algemene economische toestand. 22 % daling, dat is het laagste peil in zestien jaar. Men voorspelt een herneming van 10 % tot 15 %, maar is men nog steeds dat deel kwijt van wat aan investeringen is kwijtgespeeld.

Ik geef een ander cijfer. Investeringen kunnen komen uit het bedrijf zelf. Men kan lenen indien de banken geld voorhanden hebben of zouden geven, wat ook niet altijd het geval is. Het kan ook uit het buitenland komen. Uit de cijfers van Ernst & Young, van UNCTAD, blijkt dat de buitenlandse investeringen in ons land zelfs gehalveerd zijn. Dat is alweer een algemeen economisch gegeven.

Het punt dat ik wil maken is dat ik vanuit het buitenland, waar ik toch enige activiteit mag ontplooien onder meer namens de regering, zie dat er grote investeringsmassa's vrij beginnen te komen richting Europa. Dat is het geval in China, in India, in Rusland wat minder. Brazilië ken ik wat minder, maar zeker vanuit Azië — Korea — is er een grote investeringsmassa die zich langzaam richt naar die 500 miljoen potentiële klanten die Europa zijn.

Hoe kunnen wij dat aantrekken vanuit België? Als ik spreek met mensen die daarbij betrokken zijn en naar onze instrumenten ter zake kijk, dan stel ik vast dat wij over heel wat instrumenten beschikken. Ik denk bijvoorbeeld aan FIT, Brussels Export, AWEX, Verbindingscel Federaal-Gewesten voor Buitenlandse Investeringen, Cel Fiscaliteit van de Buitenlandse Investeringen, Agentschap Buitenlandse Handel, Finexpo, Delcredere, SRIW, GIMV, enzovoort. Degenen die daar actief zijn, zijn allen kwaliteitsvolle personen; dat weet ik uit ervaring en kan ik hier bevestigen.

Als men vanuit het buitenland naar hier kijkt, dan komt men moeilijk te weten waar men moet zijn. Mijn vraag is zeer eenvoudig en heeft niets te maken met eventuele niveaus en communautaire bedenkingen. Meent u dat het vandaag interessant zou zijn dat de regering een initiatief neemt waarbij zij tracht een soort eenheidsloket te creëren waarbij er geen sprake van is wie belangrijker is dan de andere?

08.02 Jean Marie Dedecker (LDD): ...

08.03 Hendrik Daems (Open Vld): Mag ik even? Mijnheer Dedecker, u hebt hier al staan roepen. Het is goed geweest voor vandaag.

Zou de regering het idee van een eenheidsloket overwegen, waarbij de buitenlandse investeerder zich tot een punt kan richten en wij ons vanuit een punt tot de buitenlandse investeerder richten, en waarbij wij al die krachten proberen te bundelen, met respect voor ieders bevoegdheid en niveau?

(...): (...)

08.04 Hendrik Daems (Open Vld): Uw opmerkingen getuigen van een ongelooflijke bekrompenheid, heren.

Mijn pleidooi is een pleidooi om krachten te bundelen. Uw pleidooi is een pleidooi om krachten te verspreiden.

Ik herhaal, mijnheer de eerste minister, meent u dat het vandaag raadzaam is om, met respect voor ieders bevoegdheden en autonomie, een initiatief te nemen om de buitenlandse investeringen vanuit een punt naar dit land te kanaliseren? Van daaruit komen immers potentiële welvaart en jobs.

08.05 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Daems, ik dank u voor uw vraag omdat ze over een belangrijk vraagstuk gaat. Vooraleer op uw concrete suggestie in te gaan, wil ik nog even schetsen waar wij staan.

Sinds de bankencrisis van eind 2008, beleeft men, voor het eerst wereldwijd, de zwaarste economische crisis sedert de jaren '30 en in elk geval sinds de Tweede Wereldoorlog.

De schokgolven die door de financiële sector zijn gegaan, hebben geresulteerd in een gebrek aan vertrouwen van de consument, van de investeerder, verminderde orderboekjes en een verminderd vertrouwen dat zich vertaalt in verminderde investeringen. Dat is een algemeen fenomeen. Dat gebeurt niet alleen bij onze investeerders, maar bij investeerders wereldwijd.

Daartegenover heeft de regering een relancebeleid geplaatst, dat de koopkracht van de mensen heeft beveiligd. Wij hebben budgettaire stabilisatoren laten werken. Wij hebben ook een aantal specifieke relancemaatregelen gedecreteerd die beantwoorden aan de Europese afspraken. Dat zijn de drie "t's", namelijk timely, targeted and temporary.

Het resultaat is nu al voorzichtig zichtbaar. De jobafname in ons land is minder dan in de andere Europese landen. Wij zien ook dat de economische groei zich na een periode van recessie in het afgelopen jaar, stilaan herstelt. Wij gaan budgettair van een voorzichtige hypothese uit van 0,4 % economische groei. De Nationale Bank en het Planbureau zeggen dat het minstens het dubbele zal zijn. Laten wij echter voorzichtig zijn en zien wat er gebeurt.

Wij moeten klaarstaan voor een herneming van de activiteiten, niet alleen van de consument, maar ook van de investeerder, die van het opgepote geld zal gebruikmaken. Denk aan de grote spaarquota en het geld dat in China voorradig is. Wij moeten ervoor zorgen dat ons land zijn deel kan binnenhalen en economische kansen kan grijpen.

Er is het flankerende beleid van de Gewesten. Er is onze logistieke ontplooiing die gedeeltelijk vastzit; denk aan het dossier van de Lange Wapper in antwerpen. Er is de problematiek van de loonkosten, waarvoor wij extra inspanningen moeten leveren, ook in budgettair niet-evidente omstandigheden. Een aantal goede maatregelen dat in het verleden werd genomen, komen daarbij. Ik denk aan de notionele intrestaftrek. Er zijn ook maatregelen op het vlak van de werking van de arbeidsmarkt, elementen zoals tijdelijke werkloosheid en op fiscaal vlak de werking van de ruingcommissie. Wij hebben een aantal troeven die wij op tafel kunnen leggen.

Het klopt dat na de bijzondere wetten een aantal bevoegdheden zijn toebedeeld aan de Gewesten, en daar is op zich niets op tegen. Ik denk dat deze Gewesten de volle ruimte, bevoegdheid en middelen moeten krijgen om deze competentie te ontplooien. Wat dat betreft heb ik vier maanden de bevoegdheid Buitenlandse Zaken van Karel De Gucht mogen overnemen en vanuit deze bevoegdheid is de filosofie geweest dat bijvoorbeeld ons buitenlands diplomatiek netwerk voor een stuk de inspanningen van de Gewesten moest faciliteren.

Men moet vaststellen, en dat is geen vaststelling die ik nu als eerste minister maak, maar ik heb ze ook al als Vlaams minister-president gemaakt toen ik in het Vlaams Parlement werd ondervraagd door iemand in een bepaalde commissie in 2005 of 2006, dat in de rest van de wereld, België, en misschien soms nog meer Brussel, een merknaam is die minstens evenveel deuren opent. Als het gaat over de acquisitie van investeringen, stel ik vast dat een aantal hefboomen die invloed uitoefenen op de beslissing om al dan niet voor België te kiezen, tot op vandaag nog steeds in handen zijn van de federale overheid.

Wanneer een investeerder naar ons land wil komen, dan vraagt hij naar het fiscaal regime. Uiteraard moet hij een stuk grond hebben, wegeninfrastructuur, uitrusting en zo meer. Maar hij vraagt ook wat het fiscaal regime is voor zijn werknemers, vooral ook voor zijn winst, wat de socialezekerheidsregeling is, hoe de

arbeidsmarkt werkt, en hoe geïnvesteerd wordt, ook vanuit de federale overheid, in de versterking van de economie.

Ik denk dat u dus effectief een belangrijk punt naar voren schuift, en dat we de komende maanden, met volle respect voor de bevoegdheden, maar gelet op de economische crisis waarin we verkeren, en het feit dat we elke kans moeten grijpen, en boven alle animositeit over bevoegdheidsverdelingen, met veel gezond verstand en zin voor het algemeen belang, het debat moeten durven voeren over de goede, nuttige inzet van alle middelen waarover we beschikken.

08.06 Hendrik Daems (Open Vld): Ik begrijp daaruit dat het bundelen van krachten de enige juiste weg is om te proberen maximaal buitenlandse investeringen te capteren. Nogmaals, het is zo dat wanneer we onze troeven, die u genoemd hebt, naast elkaar leggen: onze ruling, onze notionele intrestaftrek en nog een aantal andere elementen die onder meer gewestelijk ingebed zijn vandaag, en deze bundelen, dan zeg ik u vanuit mijn eigen ervaring, dat we een groot aantal investeringen kunnen aantrekken. Dat aantrekken is tenslotte welvaart importeren.

Ik dank u voor uw antwoord en ik zal er zeker aan meewerken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Question de M. Christian Brotcorne au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'inculpation de fonctionnaires de la Régie des bâtiments" (n° P1508)

09 Vraag van de heer Christian Brotcorne aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de aanklacht tegen ambtenaren van de Regie der Gebouwen" (nr. P1508)

09.01 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le vice-premier ministre, l'affaire n'est pas nouvelle mais je n'en rappellerai pas les rétroactes. Je ne vous demanderai pas non plus de vous prononcer sur les inculpations judiciaires – ce n'est pas notre rôle – mais vous admettez que cette affaire n'est pas banale et met en cause le fonctionnement de la Régie.

En ce qui concerne ces faits graves de corruption, douze hauts fonctionnaires sont concernés. On peut penser que la Justice n'investigue pas en vain. Certains de ces fonctionnaires ne sont plus en fonction aujourd'hui, puisqu'ils ont démissionné. D'autres fonctionnaires concernés ont-ils été écartés? Je suis attentif à toute information que vous pourriez nous donner en la matière.

Mon inquiétude porte, de manière plus large, sur le contrôle interne du fonctionnement de la Régie des Bâtiments, des marchés publics de haute importance emblématique mais aussi financière. Je souhaite vous entendre sur les moyens radicaux que vous comptez mettre ou avez déjà mis en œuvre pour éviter, à l'avenir, la répétition de tels actes.

La Cour des comptes, qui vient de déposer son dernier cahier, s'étonne que, à la suite d'une commande qu'elle a passée à un consultant en 2006 sur l'étude des risques possibles d'abus dans l'attribution et dans l'exécution des marchés publics au sein de la Régie des Bâtiments, l'étude dont question a débouché sur une série de recommandations, dont certaines – pas toutes – ont apparemment été mises en œuvre par la Régie des Bâtiments; la Cour relève notamment que "en l'absence d'un système de contrôle interne intégral et d'un service d'audit interne, des lacunes importantes subsistent et l'ensemble des risques potentiels ne semblent pas couverts de manière adéquate. Certes, la réorganisation actuelle des services, qui était une nécessité, ne permet peut-être pas de préciser exactement, aujourd'hui, la manière dont les risques sont couverts à la Régie". Potentiellement, la Cour nous dit que de tels risques existent encore.

Monsieur le vice-premier ministre, vous qui avez la responsabilité politique de la gestion de la Régie des Bâtiments, quels moyens envisagez-vous de mettre en œuvre pour éviter de pareilles situations à l'avenir?

09.02 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, monsieur Brotcorne, on a évoqué, à de nombreuses reprises, cette évolution au sein de la Régie des Bâtiments en commission des Finances. Nous y avons repris dans le détail les mesures qui ont été prises depuis déjà quelques années.

Avant même que cette enquête judiciaire ne démarre, j'avais demandé et ce, dès mon arrivée, un audit sur

l'ensemble de la Régie. C'est ce qui a conduit à la mise en place d'une nouvelle structure avec un nouveau comité de direction et un certain nombre de nouvelles procédures internes.

Pour répondre aux points précis que vous avez soulevés, je vous dirai que tous les fonctionnaires concernés par cette enquête portant sur des faits dont les premiers remontent à la fin des années 90, sont soit à la retraite, soit écartés des dossiers mis en cause. En outre, nous avons mis en place – je le répète – un nouveau comité de direction avec des procédures internes renforcées. Le contrôle interne s'est donc développé. De plus, avec mon collègue de la Fonction publique – et déjà avec ceux qui l'ont précédé –, nous avons entamé la mise en place de systèmes d'audits généralisés pour l'ensemble des institutions. La Régie est d'ailleurs une des premières à mettre en œuvre cette procédure, qui devrait se terminer dans le courant de 2010.

Cela étant, vous avez également évoqué dans votre question écrite une demande relative aux faits qui auraient pu être constatés depuis l'installation du nouveau du comité de direction. À cet égard, monsieur Brotcorne, aucun fait de corruption ayant entraîné une quelconque dénonciation n'a été constaté. En revanche, quelques dossiers de conflits d'intérêt potentiels ont été dénoncés à la police.

Monsieur le président, selon moi, collaborer avec les autorités judiciaires dans ce genre de dossiers et surtout poursuivre la mise en place d'un certain nombre de réformes internes constituent une priorité. Ces réformes ne concernent pas seulement la Régie des Bâtiments. L'objectif est d'éviter le plus possible que de tels problèmes ne se posent encore à l'avenir mais surtout de faire en sorte que, s'ils devaient survenir, nous puissions les détecter à temps et ainsi réagir comme le font aujourd'hui les autorités judiciaires.

09.03 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le président, je remercie le vice-premier ministre pour les informations qu'il a apportées dans sa réponse.

Cela dit, il est urgent, selon moi, que la Régie des Bâtiments adopte un meilleur rythme de croisière et se dote des outils de contrôle interne.

Je rappelle que, si des arrêtés royaux existent depuis le 17 août 2007 en matière d'analyse des risques, dans son dernier cahier, la Cour des comptes révèle que ces arrêtés ne sont toujours pas appliqués pleinement par la Régie des Bâtiments. Il est aussi de votre responsabilité d'insister auprès des fonctionnaires responsables de la nouvelle direction de la Régie pour que les obligations légales, qui pèsent déjà aujourd'hui sur elle, soient effectivement mises en œuvre pour l'ensemble de ses activités.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Vraag van de heer Jan Jambon aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het verslag van het Rekenhof" (nr. P1509)

10 Question de M. Jan Jambon au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le rapport de la Cour des comptes" (n° P1509)

10.01 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-eerste minister, wij hebben inderdaad kennis kunnen nemen van het rapport van het Rekenhof. De voorgaande spreker heeft er ook reeds even naar verwezen. Mijnheer de voorzitter, u hebt graag dat wij geen papier gebruiken om de vraag te stellen, maar ik heb toch een lijstje bij mij. Er staat immers wel het een en ander in dat rapport van het Rekenhof met betrekking tot uw bevoegdheden, mijnheer de vice-eerste minister.

Er is de Regie der Gebouwen. De heer Brotcorne heeft daarstraks verwezen naar de corruptieschandalen die hangende zijn bij de Regie der Gebouwen. Het bevreemdt mij dan toch dat wij het volgende moeten lezen in dat rapport: "Geen interne auditdienst, geen intern controlesysteem," u zegt net dat er wel een controlesysteem is, maar het Rekenhof vindt dat niet terug, "geen antifraudekarakter, geen regeling voor de klokkenluiders." In verband met de jaarrekeningen staat er dat er geen jaarrekening meer werd ingediend sedert 2004.

Dat gaat niet alleen over de Regie der Gebouwen. Dat gaat ook over een hele reeks andere diensten onder uw bevoegdheid. Zo heeft de Munt geen jaarverslag meer ingediend sedert 2003. De thesaurie, de vermogenswijzigingen, de samenvattende rekeningen. 48 openbare instellingen zijn er, mijnheer de voorzitter. Voor 2006 moeten er nog 13 hun jaarverslag indienen, nog 19 voor 2007 en voor 2008 nog 27.

Het Rekenhof voegt daar nog aan toe: "Bovendien gaat de invoering van de nieuwe boekhouding en de afschaffing van het voorafgaand visum van het Rekenhof niet gepaard met een versterking van het interne controlesysteem, meer bepaald voor de scheiding van de functies en de controle op de vereffeningen."

Mijnheer de minister, ik heb een duidelijke vraag. Erkent u die aangehaalde feiten van het Rekenhof over uw departement?

Welke acties zult u ondernemen? Tegen welke datum kunt u zich engageren dat die zaken in orde zullen zijn?

10.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Jambon, eerst en vooral voor de Regie der Gebouwen verwijs ik naar mijn antwoord aan de heer Brotcorne in de commissie.

Ten tweede, wij hebben al veel besprekingen gehad in de commissie voor de Financiën. Dit heeft geleid tot een vertraging voor de rekeningen van veel instellingen. Ik heb in 1999 een vertraging van meer dan 10 jaar vastgesteld voor de rekening van de Staat. Wij hebben een akkoord met het Rekenhof en de Kamer om een eerste versnelling te organiseren voor de rekening van de Staat. Nu, na tien jaar, hebben wij een normale behandeling van de rekening van de Staat. Het was niet gemakkelijk om dat te doen met twee rekeningen voor hetzelfde jaar. Het gaat hier over een akkoord met de subcommissie Financiën.

Wij hebben nu dezelfde redenering gevolgd voor veel andere instellingen. U kunt zeggen dat er reeds sinds lang een vertraging is. Wij proberen een versnelling te organiseren, en niet alleen voor een of twee instellingen zoals u aanhaalt, maar voor veel instellingen.

In 1999 heb ik misschien de rekening van 1988 aan de Kamer voorgelegd. Het is normaal om dit eerst te doen voor de rekening van de Staat en daarna voor de andere instellingen.

Voor de rest, mijnheer de voorzitter, moeten wij misschien een grondige bespreking voeren in de subcommissie Financiën over het verslag van het Rekenhof. Dat lijkt mij toch normaal want dit is geen taak voor het vragenruiterje in plenaire vergadering. Ik ben bereid om een grondig onderzoek uit te voeren.

10.03 **Jan Jambon** (N-VA): Mijnheer de minister, men denkt toch altijd dat er nu eens geen antwoord zal komen dat er geen probleem is en dat alles onder controle is.

U bent verantwoordelijk voor het toezicht op de bedrijven, de fiscaliteit van de bedrijven. Geen enkel bedrijf kan zich permitteren wat deze Staat zich permitteert. Ik heb u niet verweten dat dit nu niet in orde is. Ik heb u gevraagd welk engagement u neemt om dit in orde te brengen. Ik ben niet begonnen over de 400 bladzijden van het Rekenhof. Ik heb een aantal heel concrete vragen gesteld. Ik merk eens te meer dat er voor u geen probleem is en zeker geen engagement om de zaken op te lossen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 **Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "Tax-on-web in scholen" (nr. P1510)**

11 **Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "Tax-on-web dans les écoles" (n° P1510)**

11.01 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een korte vraag.

Ik vernam dat de FOD Financiën met het Vlaams gemeenschapsonderwijs een samenwerkingsakkoord heeft gesloten in verband met de promotie van Tax-on-web in scholen. Voor alle duidelijkheid: ik vind dat een zeer positief initiatief. Maar wacht, het venijn komt nog.

Het is jammer dat het initiatief in de eerste plaats zo beperkt is, want ik denk dat het heel goed is om 16- tot 17-jarigen al door ambtenaren van Financiën heel vroeg een inleiding te laten geven over Tax-on-web, over de fiscaliteit.

Voor mijn partij is het evenwicht tussen de verschillende onderwijsnetten enigszins belangrijk. Na

contactname met de grootste koepel van het vrij onderwijs in Vlaanderen, blijkt dat die koepel eigenlijk van niets weet, en evenmin weet hoe het in mekaar zit.

Mijnheer de minister, mijn vraag is dan ook heel simpel. Hoe is de samenwerking tussen het Vlaams gemeenschapsonderwijs en Financiën tot stand gekomen?

Bent u bereid om dat project uit te breiden? Bent u bereid om ook in vrije scholen dat project mogelijk te maken?

11.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer Waterschoot, eerst en vooral dank ik u voor uw positieve opmerking.

Ten tweede, wij zijn bereid om met alle scholen samen te werken, alle netten, zonder enig probleem, in de verschillende Gemeenschappen. We moeten een akkoord bereiken met de verschillende ministers van Onderwijs. Wij zijn bereid om onderhandelingen te voeren met alle ministers in de verschillende Gemeenschappen voor alle netten, zonder enig probleem. Misschien is het noodzakelijk dat we nieuwe contacten leggen om een nog positiever antwoord te kunnen geven op uw vraag. Er is dus geen moeilijkheid om dat te doen.

11.03 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mijnheer de minister, ik denk dat dat absoluut heel goed is. Wel wil ik Financiën ertoe oproepen om rechtstreeks met die koepels de onderhandelingen aan te gaan. Om eerlijk te zijn, denk ik dat de regionale ministers van Onderwijs daar weinig of niets mee te maken hebben. Wanneer het over het officieel onderwijs gaat natuurlijk wel, maar niet wanneer het over het vrij onderwijs gaat.

Ik wil u toch oproepen om het evenwicht tussen het vrij en het officieel onderwijs te willen bewaren.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

12 **Question de M. Georges Dallemagne au ministre de la Coopération au développement sur "l'accord de coopération avec le Congo et son incidence sur les forêts primaires" (n° P1513)**

12 **Vraag van de heer Georges Dallemagne aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over "het samenwerkingsakkoord met Congo en de mogelijke gevolgen ervan voor de primaire bossen" (nr. P1513)**

12.01 **Georges Dallemagne** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai déposé cette question la semaine dernière et, à votre demande, elle a été reportée à ce jour. Ce n'est pas très grave, elle est toujours d'actualité.

Avant de commencer, je voudrais d'abord exprimer mon émotion, et je pense que le Parlement la partagera, à la lecture du rapport de *Human Rights Watch* sur la situation terrible dans l'Est du Congo. Nous aurons l'occasion d'en reparler en commission car beaucoup d'entre nous ont été très touchés et très impressionnés.

Monsieur le ministre, vous êtes en passe de signer un accord de coopération majeur avec le Congo. Cet accord comporte trois volets: un volet agricole, un volet routier et un volet éducatif.

En ce qui concerne les routes, je me réjouis de ce que la coopération belge investisse dans plus ou moins 2 000 kilomètres de routes. Cela permettra de désenclaver une série de régions et de mieux alimenter Kinshasa, qui souffre de la faim.

On sait également qu'au Congo, la première marchandise transportée sur les routes est le bois. Je voudrais savoir dans quelle mesure la Belgique a mis en œuvre des initiatives fortes et concrètes pour faire en sorte que ces routes ne servent pas au déboisement. J'ai vécu cette expérience, notamment au Cambodge. Lorsqu'on a reconstruit les routes, certains pays ont vu leurs forêts détruites en une quinzaine d'années. C'est un enjeu crucial! Si on passe à côté de cet enjeu, on pourra toujours reboiser, mais ce ne sera plus jamais comme avant.

Il est très important, dans cet accord de coopération et dans les mécanismes de coopération en général, que la Belgique, qui a une expertise en la matière, puisse faire en sorte que la forêt ne soit pas abîmée, même

involontairement, même indirectement.

12.02 Charles Michel, ministre: Monsieur le président, cher collègue, permettez-moi de vous remercier pour cette question importante à quelques jours de la signature du prochain programme de coopération au développement avec le Congo. Ce programme sera fixé pour les quatre prochaines années.

Comme vous l'avez évoqué, la réhabilitation des pistes rurales mais également des bacs est un thème prioritaire dans ce programme pour plusieurs raisons. D'une part, la Belgique, et la coopération technique belge en particulier, a une expertise recueillie depuis de nombreuses années dans ce secteur d'activité. D'autre part, c'est un enjeu-clé pour un pays tel que le Congo où l'insécurité demeure importante, y compris sur le plan alimentaire. Le fait de mobiliser des moyens pour réhabiliter plusieurs milliers de kilomètres de pistes rurales permet de désenclaver des populations qui, aujourd'hui, sont particulièrement vulnérables. De nombreux groupes rebelles armés mettent quotidiennement en danger la vie de ces populations, notamment en raison de l'enclavement exceptionnel que l'on connaît dans certaines zones du Congo. La dimension de la sécurité alimentaire suppose que, là où il y a des efforts réalisés en termes d'agriculture, on puisse évacuer les productions agricoles pour s'orienter vers une sécurité voire une autosuffisance alimentaire en Afrique centrale en général et au Congo en particulier.

Dans ce type d'investissement, nous sommes bien conscients d'un effet pervers possible, à savoir le renforcement de l'exploitation illégale des ressources forestières et une évacuation plus aisée des ressources forestières sans aucun contrôle. C'est la raison pour laquelle, dans le programme de coopération au développement que nous entendons signer dans les prochains jours, un budget spécifique, à savoir 5 % du budget, sera réservé pour mettre en œuvre des programmes de gestion environnementale.

Très concrètement, pour chacune des portions de routes qui seront envisagées en termes de réhabilitation, il y aura, au moment de l'étude du projet, une étude spécifique qui portera sur l'impact environnemental, précisément, sur le plan que vous évoquez. L'enveloppe de 5 % du budget sera destinée à mettre en œuvre les recommandations qui apparaîtront au travers de cette étude. Nous veillerons à ce que l'effet pervers ne l'emporte pas sur les effets bénéfiques des investissements que nous réaliserons.

Nous sommes également actifs dans un programme européen de gestion durable des ressources forestières au Congo: le projet FLEGT. C'est un projet porteur d'espoir qui, selon nos informations, se déroule dans de bonnes conditions.

Voici quelques jours, à Copenhague, j'ai eu l'occasion de plaider auprès de mes collègues européens de la Coopération au développement pour que l'on considère la gestion des ressources forestières en Afrique centrale et au Congo, en particulier, comme étant un des leviers-clés. Peu nombreux sont ceux qui sont aussi significatifs potentiellement en termes d'impact positif pour rencontrer les objectifs qui, je le souhaite, seront ambitieux et apparaîtront dans les conclusions à Copenhague.

12.03 Georges Dallemagne (cdH): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre attention et votre vigilance.

J'entends pour la première fois un chiffre de 5 % pour des études. Je pense aussi qu'il faudra compléter ces études par des mécanismes de protection efficaces et aller encore plus loin. La forêt du Congo est le seul grand bassin forestier pratiquement intact aujourd'hui. On sait à quel point l'attention est grande sur cette forêt de la part de l'industrie forestière.

Je sais que vous êtes un ministre engagé. Je regrette cependant que, dans votre note de politique générale, le mot forêt n'apparaisse pas. On doit consacrer une attention immédiate et nécessaire à cette question.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 Question de Mme Camille Dieu à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "le rapport de la Cour des comptes en ce qui concerne la norme de santé" (n° P1511)

13 Vraag van mevrouw Camille Dieu aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "het verslag van het Rekenhof met betrekking tot de gezondheidsnorm" (nr. P1511)

13.01 Camille Dieu (PS): Monsieur le président, madame la ministre, j'ai pris connaissance via un article du journal *L'Écho*, de l'avis de la Cour des comptes à propos du maintien de la norme des 4,5 % de croissance dans le secteur des soins de santé.

La Cour va jusqu'à dire que cela constitue "une incitation à minimaliser la responsabilité de certains secteurs, comme le secteur des hôpitaux, des médecins, des organismes assureurs" et ajoute que cela peut même constituer un risque d'inefficacité.

Bien sûr, je resterai prudente dans mes propos, mais je trouve choquante cette façon de voir de la Cour des comptes. En effet, s'il est vrai que la gestion de votre prédécesseur et la vôtre aujourd'hui ont amené à ne pas utiliser tout l'argent dégagé par les 4,5 %, nous savons que le surplus était placé dans le Fonds d'avenir pour les soins de santé et que, cette année, vous avez voulu transférer la part non consommable vers d'autres secteurs de la sécurité sociale, notamment le paiement des allocations de chômage. Nous en comprenons la raison: nous vivons une situation économique terrible!

Personnellement, je trouve cette opinion choquante. Il me semble que la Cour ignore les besoins de la population et les mécanismes que nous avons mis en place pour y répondre.

J'aimerais connaître votre avis à ce propos.

13.02 Laurette Onkelinx, ministre: Madame Dieu, malgré tout le respect que j'éprouve pour la Cour des comptes, je dois avouer que j'ai déjà vu des analyses plus subtiles que celle-ci. Le rapport est truffé de silences, d'imprécisions, voire d'erreurs, qui posent problème.

Effectivement, la Cour des comptes signale que la croissance des soins de santé était moindre auparavant, mais omet de mentionner que l'assurance maladie, à l'époque, était régulièrement en déficit. Elle ne mentionne pas non plus que nous avons recours, pour gonfler les budgets à ce que nous appelons les facteurs exogènes. Une analyse correcte devrait mettre cela en évidence, selon moi!

Par ailleurs, une partie des moyens sont mis de côté dans le Fonds d'avenir des soins de santé. C'est quand même de bonne gestion de prévoir que les soins de santé risquent d'être alourdis par le vieillissement général de notre population!

On oublie également de préciser que, depuis peu, on rembourse les petits risques pour les indépendants. C'est une nouvelle dépense qui n'est pas mince, puisqu'elle représente 450 millions d'euros par an.

Enfin, nous avons mis au point toute une série de mécanismes de responsabilisation. Ainsi, depuis 2009, pour la première fois, le système dit des montants de référence au niveau hospitalier oblige maintenant les hôpitaux, qui sont en dépassement par rapport à une norme, à rembourser ce qu'on appelle des dépenses indues pour des petites opérations ou encore, le fait que les médecins soient responsabilisés pour la prescription de médicaments tout comme les hôpitaux.

Plutôt que de travailler sur la base de rapports aussi sommaires, il serait préférable que la Cour des comptes fasse quelques propositions supplémentaires pour une responsabilisation que nous appelons de nos vœux!

13.03 Camille Dieu (PS): Madame la ministre, je vous remercie pour votre réponse. Je n'ai rien à ajouter!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Landsverdediging over "de engagementen van België in Afghanistan na 2010" (nr. P1512)

14 Question de M. Dirk Van der Maelen au ministre de la Défense sur "les engagements de la Belgique en Afghanistan après 2010" (n° P1512)

14.01 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de minister, in de kranten van gisteren en vandaag lezen wij dat u zich in de Verenigde Staten, tegenover uw collega Gates, hebt geëngageerd om de Belgische troepen in Afghanistan in 2011 te behouden. Ik heb even getwijfeld. Ik heb de Grondwet nagelezen, maar nergens stond dat dergelijke beslissingen door u, als individueel minister, en de minister van Defensie van de

Verenigde Staten worden genomen. In de Grondwet staat dat zulke beslissingen worden genomen in de Wetstraat 16, door de regering, en hier, door het Parlement, dat de regering over beslissingen voor buitenlandse operaties ter verantwoording kan roepen.

Mijnheer de minister, ik stel deze vraag, omdat ik u ter verantwoording wil roepen. Kunt u mij zeggen wanneer de Ministerraad heeft beslist tot een verlenging van de operaties in Afghanistan?

Vorige week hebben wij samen in de commissie voor de Defensie gedebatteerd. Daar hebt u met geen woord gerept over een mogelijke verlenging van de operatie in Afghanistan. In die commissie heb ik u een vraag gesteld die, naar ik aanneem, ook in de Verenigde Staten aan bod zal gekomen zijn. De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Hillary Clinton, heeft hier in Brussel gezegd dat troepen, die aan Afghanen opleiding geven, vanaf nu met die Afghaanse troepen op het terrein vechten.

Ik herhaal mijn vraag. U stuurt binnenkort een tweede OMLT uit. Zullen die troepen, samen met de Afghaanse troepen die ze opleiden, op het terrein mee vechten?

14.02 Minister **Pieter De Crem**: Mijnheer de voorzitter, president Obama heeft op 1 december 2009 een belangwekkende toespraak gehouden over zijn visie om in Afghanistan vlugger en beter het doel van de afghanisering te bereiken.

Een van de onderdelen van zijn nieuwe optie is dat de Verenigde Staten 30 000 bijkomende militairen naar Afghanistan zullen sturen. Er was ook de vraag aan de NAVO-partnerlanden om een bijkomende inspanning van 5 000 militairen te leveren, teneinde de nodige voorwaarden voor de overdracht – ik citeer – “van de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het land aan de Afghaanse autoriteiten” te scheppen.

Er werd aangekondigd dat de opdrachten van voornoemde, bijkomende troepen, enerzijds, de bescherming van de bevolking en, anderzijds, de vorming van de Afghaanse veiligheidstroepen zouden zijn. Het voorgaande kadert ook in de CIMIC-aanpak, die ook ik en de regering hebben aangehouden: onze, militaire aanwezigheid moet het in Afghanistan mogelijk maken dat civiele structuren kunnen ontstaan, zodat de Afghanen zelf in de mogelijkheid zijn hun toekomst in eigen handen te nemen.

De regering heeft op 3 april 2009 op mijn voorstel de beslissing genomen onze aanwezigheid in Afghanistan onverminderd aan te houden, en zulks niet, zoals oorspronkelijk gepland, tot 2009 maar wel tot eind 2010. De aanwezigheid tot eind 2010 past volledig in de logica die president Obama heeft aangehouden.

De aanwezigheid onder meer van onze F-16's past dus in het kader van de bescherming van de bevolking. Het OMLT, operational mentoring and liaison team, dat er nu reeds is, draagt substantieel bij tot de vorming van een Afghaanse eenheid in de Regional Command North in Kunduz.

Wij hebben de inzet waarvan sprake bevestigd. Vanaf januari 2010 zal er ook een bijkomend OMLT worden uitgestuurd op het niveau van een brigade, die een brigadestaf zal begeleiden. Ook heeft de regering op voorstel van de heer De Clerck en mevrouw Turtelboom beslist om een magistraat, respectievelijk drie politiemensen naar Afghanistan af te vaardigen, wat volledig kadert in de nieuwe optie van vorming.

Tijdens de ontmoeting van de eerste minister, de minister van Buitenlandse Zaken en mezelf met mevrouw Clinton werden wij in de eerste plaats oprecht gewaardeerd voor onze bijkomende inspanningen. Het heeft geen zin te ontkennen dat op een periode van twee jaar tijd onze inspanningen nagenoeg zijn verdubbeld. Wij spelen een bijzonder belangrijke rol in het afghaniseringsproces.

Mevrouw Clinton heeft ook de wens uitgedrukt dat wij onze aanwezigheid na 2010 zouden bestendigen. Zulks is ook de wens die mijn collega Bob Gates in het diepgaande gesprek dat ik met hem heb gehad, heeft uitgedrukt.

Voor het overige is het duidelijk dat het standpunt van de regering is dat er een evaluatie van onze militaire aanwezigheid zoals zij tot nu toe is verlopen, zal worden gemaakt. De bedoelde evaluatie zal gebeuren op het moment dat de fameuze conferentie over Afghanistan zal plaatsvinden. Bij die gelegenheid zal de regering in de mogelijkheid zijn een weloverwogen besluit over onze militaire aanwezigheid in Afghanistan na 31 december 2010 te nemen.

Zo luidt het standpunt van de regering en dat is ook wat ik heb verklaard.

14.03 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de minister, dit was een antwoord dat driekwart naast de kwestie was. Ik had u gevraagd...

14.04 Minister Pieter De Crem: Het is altijd hetzelfde met u. Als het u niet bevalt, heb ik zagezegd niet geantwoord.

14.05 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de minister, ik had u drie concrete vragen gesteld over 2011.

Ten eerste, ik heb hier de persberichten bij mij en dat van Belga is er nog niet eens bij. Alle kranten zeggen dat u in de Verenigde Staten in het Pentagon tegen de heer Gates hebt gezegd dat u van oordeel bent dat de Belgische troepen in 2011 in Afghanistan aanwezig moeten blijven. Ik heb u gevraagd wanneer dat door de Belgische regering is beslist. U hebt mij daarop geen antwoord gegeven. U hebt alleen gezegd: "Er zal een evaluatie komen." Mijnheer de minister, voor u vertrok wist u dat er een evaluatie moet zijn voor er een beslissing zou vallen over 2011.

Ten tweede, ik heb u gevraagd waarom u daarover vorige week in de Kamer niets hebt gezegd. Ik meen dat het Parlement de plaats is om het er met de verkozenen van het volk over te hebben, en niet bij de heer Gates.

Ten derde, u bent naar de Verenigde Staten geweest. Zullen onze troepen, die de opleiding verzorgen van de Afghaanse troepen, mee vechten zoals mevrouw Clinton vraagt aan alle troepenleverende landen? U hebt daar geen antwoord op gegeven.

Mijnheer de minister, ik zou mijn vraag aan u ook aan de eerste minister willen stellen, al weet ik dat het moeilijk zal zijn. Ik zal dat dan ook doen tijdens het begrotingsdebat. Mijnheer de minister, ik stel vast dat u weer soloslim hebt gespeeld in de Verenigde Staten en dat de rest van de regering het niet met u eens was. U hebt weer voor uw beurt gesproken. Ik wil voorstellen dat nadat de regering die evaluatie heeft gemaakt, wij eindelijk – zoals onder meer collega Vautmans ook al sinds oktober vraagt – een plenair Kamerdebat zouden houden over ons engagement.

Ten slotte, mijnheer de minister, zal ik u de Grondwet meegeven. Zo zult u voor de volgende keer onthouden dat de beslissingen ter zake niet in het Pentagon genomen worden, maar in de Wetstraat. (*Applaus*)

14.06 Minister Pieter De Crem: Voorzitter, ik ben de verschillende titels vergeten, maar ik onthoud wel "Alle macht gaat uit van de Natie." Er is in dit land een regering, en er is een Parlement, en het ene controleert de andere. Zo hoort het te zijn. De regering doet voorstellen, en dan is er een debat.

Mijnheer de voorzitter, ik zal kort antwoorden op de vragen van de heer Van der Maelen. Na het onderhoud met mevrouw Clinton heb ik gezegd – net als een aantal andere collega's, waaronder mijn collega van Buitenlandse Zaken – dat wij de deur hadden opengezet voor nieuwe initiatieven op het vlak van justitiële samenwerking en politionele samenwerking, en dat de deur niet dicht was om te bekijken hoe wij in 2011 nog in Afghanistan konden blijven. Dat heb ik gezegd. Daaraan heb ik de evaluatie die in de regering zou plaatsvinden gekoppeld.

Het vormingsaspect van de OMLT's, de Operational Mentor and Liaison Teams, gebeurt met een theoretisch gedeelte, zoals dat altijd is meegedeeld. Onze mensen zijn dus goed voorbereid.

De vorming van de Afghanen gebeurt niet enkel in het klaslokaal, zoals reeds gezegd, maar de begeleiding gebeurt ook in een tweede en derde linie op het terrein. Nogmaals, het zijn opleidingstroepen en geen gevechtstroepen. Er is een caveat, wij sturen geen gevechtstroepen. Ik meen dat ik voldoende heb geantwoord.

14.07 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de minister, mijn ervaringen op het vlak van engagementen van u kennende, herinner ik u eraan dat u in de Kamer op 6 oktober 2007 gezegd hebt dat onze opleidingstroepen niet mee op het terrein zouden gaan. Nadien hebben we echter ontdekt dat ze wel op het terrein gingen. Ik herhaal dus mijn vraag: zullen deze troepen die mee op het terrein gaan, zoals mevrouw Clinton en de Verenigde Staten vragen, effectief meevechten tegen de taliban, of gaan ze louter begeleiden? Ik zou graag een antwoord krijgen op deze vraag en ik zal het verslag dat uw antwoord bevat goed bijhouden, want mijn ervaring heeft me geleerd dat dat nodig is bij u.

14.08 **Minister Pieter De Crem:** Mijnheer de voorzitter, ik heb het antwoord gegeven en het is tijd dat mijnheer Van der Maelen stopt, want het werkt op de zenuwen van zijn fractie.

14.09 **Bruno Tobback** (sp.a): Vermits u inzicht blijkt te hebben in wat mij op mijn zenuwen werkt, wil ik u erop wijzen, mijnheer de Crem, dat wat mij werkelijk op de zenuwen werkt van het geheel van deze regering, maar van u in het bijzonder, is dat u drie keer dezelfde vraag kan beantwoorden met drie keer hetzelfde non-antwoord en dan doen alsof u geantwoord hebt.

Ik heb nog altijd geen concreet antwoord gehoord op de vraag van mijnheer Van der Maelen. Ik neem aan dat het ooit nog komt, maar blijkbaar niet uit uw mond. Dus als er één ding op mijn zenuwen werkt in heel uw beleid, is het dat, mijnheer De Crem, en niet wat correcte parlementsleden op een heel correcte manier in een heel ernstig debat van u proberen gedaan te krijgen. Ik stel vast dat dat bij u noch op een heel correcte, noch op een heel serieuze, noch op een heel grondige manier schijnt te lukken. Ik vermoed dat het is omdat u bij het landen hebt vastgesteld dat het hier een vest kouder is dan op de Seychellen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

15 **Question de M. Ronny Balcaen à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur "B-Cargo" (n° P1514)**

15 **Vraag van de heer Ronny Balcaen aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over "B-Cargo" (nr. P1514)**

15.01 **Ronny Balcaen** (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, madame la ministre, un accord a été signé au sein des instances de la SNCB concernant la filialisation des activités de fret de la SNCB. Je suppose que vous vous en réjouissez. Il n'en est pas moins vrai qu'un réel malaise continue de planer sur ce dossier et sur l'accord qui vient d'être signé.

Je pense au malaise en termes de crédibilité du plan industriel à la base de cet accord, notamment au caractère très optimiste des chiffres de reprise du trafic en 2010. Par ailleurs, à ce stade, il n'y a pas d'accord syndical. Cela signifie vraisemblablement que vous allez déposer devant la Commission européenne un accord sans volet social.

L'accord qui a été signé semble relativement dramatique pour l'endettement du groupe puisque vous vous êtes refusée à promettre un apport financier supplémentaire.

En outre, et ce n'est pas le moindre problème, il n'y a aucune garantie de la prise en compte par la filiale du trafic diffus, élément essentiel en termes d'écologie.

Dès lors, madame la ministre, mes questions sont les suivantes.

- Avez-vous pris connaissance de l'accord? Est-il arrivé sur votre table?
- Quelle analyse en faites-vous? Est-il fiable et crédible à long terme pour la survie de l'activité de fret?
- Quelles sont, à l'avenir, les actions que vous comptez mener pour garantir la prise en charge du trafic diffus par cette filiale?
- Qu'envisagez-vous de faire pour répondre aux dernières demandes des organisations syndicales?

15.02 **Inge Vervotte**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, les activités de B-Cargo sont déficitaires; il me semble important de le dire et de le répéter. Pour cette raison, j'ai demandé de me soumettre un plan business afin de trouver une solution au problème.

Le trafic marchandises est un marché libéralisé, soumis à la réglementation européenne. L'Europe a décidé d'accorder une dernière fois une aide d'État à B-Cargo à condition que B-Cargo soit filialisé et que le dossier soit introduit pour la fin de l'année. Des négociations intensives ont eu lieu entre la direction et les syndicats; jusqu'à présent, elles n'ont pas mené à un accord social.

Le 15 décembre dernier, j'ai écrit une lettre aux partenaires sociaux, mais aussi au conseil d'administration, dans laquelle j'attire l'attention sur l'importance et le sérieux de ce dossier pour l'emploi, pour l'entreprise, pour le futur des activités du trafic de marchandises et aussi pour la position stratégique en Belgique. J'ai

également demandé de continuer et d'épuiser le dialogue social.

Entre-temps, comme vous le dites, le conseil d'administration de la SNCB et SNCB Holding ont conclu un accord concernant les différents éléments du dossier, entre autres la capitalisation. À ce stade, je prends acte de cet accord.

J'insiste pour que les heures et jours à venir soient mis à profit au maximum afin de poursuivre le dialogue avec l'intention de soumettre à la Commission européenne un dossier pour la fin de l'année. J'ai reçu de l'ensemble des partenaires sociaux confirmation du fait qu'ils étaient favorables au dialogue social.

Afin de donner toutes ses chances au dialogue, je m'abstiens de tout commentaire public.

15.03 Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!): Madame la ministre, vous répétez ce que vous avez déjà dit à plusieurs reprises en réponse à une série de questions. Vous n'apportez pas beaucoup d'éléments neufs. Je vous interroge clairement sur la survie d'un modèle nouveau, qui ne nous pose a priori pas de problème, celui de la filialisation.

Vous ne répondez pas à la question concernant le trafic diffus ni à propos de la viabilité du modèle mis en place. Je ne voudrais pas qu'on se dirige vers un scénario du type ABX. Je crois qu'il est temps que le gouvernement prenne des initiatives beaucoup plus volontaristes et ne reste pas au balcon!

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: La Conférence des présidents se réunit dans cinq minutes.

La séance est levée.

De vergadering wordt gesloten.

La séance est levée à 16.27 heures.

De vergadering wordt gesloten om 16.27 uur.

Dit verslag heeft geen bijlage.

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.